

brat *francišek* 1

*In v svojem srcu sem
poklican odgovoriti
ter se pustiti osvetliti
z lučjo, ki mi jo po sv.
Duhu daje Gospod,
da bi čim bolj spoznal
njegovega Sina Jezusa.*

- SLEDITI EVANGELIJU
- Nagovor papeža na generalnem kapitlju OFS
- Romanje v Assisi
- FRANČIŠKOVE ŽENSKE

Urednikova beseda

- 4 **Frančiškova duhovnost**
Slediti evangeliju
- 7 **Naša evangelizacija**
Življenje po evangeliju Jezusa Kristusa
- 12 **Členimo Vodilo**
10. člen
- 13 **Frančiškov svetni red**
Božično voščilo
Duh Assisija
Romanje OFS Slovenije v Assisi
Alessandro Volta
- 24 **Iz naših družin**
Večne zaobljube s. Ive Horvat FMM
Nov svet krajevnega bratstva OFS Kostanjevica
(Nova Gorica)
Kapitelj KB Podnanos-Šembid
Srečanje bratstev koprške škofije na Sveti gori
Spomin na Jožico Vidmar z Angelske Gore
Uvod pri sv. maši na Sveti Gori na praznik
Kristusa Kralja vesoljstva
- 32 **Živi rožni venec**
Žetev
- 34 **Iz Frančiškovih logov (revij)**
Frančiškov prijatelj
Med nami
- 36 **Mladi Frančišku**
V vsakem vremenu
- 37 **Pravičnost in mir**
Frančiškove ženske
- 39 **Korenine in sadovi**
Življenje našega blaženega očeta Frančiška
- 40 **Sveta dežela**
Nabi musa – biser puščave
Advent v Pragi
- 46 **Razvedrilo**
Bučna rulada z mletimi bučnicami
Nagradni okvir

Brat Frančišek – ISSN 1408-0192.
GLASILO FRANČIŠKOVEGA SVETNEGA REDA
(OFS) V SLOVENIJI.

Revija izhaja šestkrat letno.
Spletni arhiv: www.ofm.si/zbf/revija_BF

Izdajatelj:
Založba Brat Frančišek, Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana, Slovenija, www.ofm.si/zbf/

Za založbo:
Miran Špelič OFM

Člani uredniškega odbora:
Janez Papa OFM (odgovorni urednik)
Fani Pečar OFS (glavna urednica)
Peter Skoberne OFS (naslovnica)
sestre FMM (Naša evangelizacija)
Metod in Mateja Trajbarič OFS (Frančiškov svetni red);
Prispevke za rubriko OFS pošljite na e-pošto: revija.bf@fsr.si
Gregor Pavlič OFS (Razvedrilo)
NS FRAMA (Mladi Frančišku)
Fani Pečar OFS (Pravičnost in mir)
Miran Špelič OFM (Korenine in sadovi, Naše knjige)
Peter Lavrih OFM (Sveta dežela)

Logotip rubrik:
Aleš Porenta

Fotografije:
Internet, arhiv revije BF

Oblikovanje in priprava:
Tina Bruno, Založba Brat Frančišek

Tisk: ABO Grafika d.o.o., Ljubljana

Naklada: 2.700

Naslov uredništva:
Ul. škofa Maksimilijana Drževiča 7, SI-2000 Maribor
tel.: 02-22-85-113
E-mail: revija.brat.francisek@ofm.si

Rokopisov in slik ne vračamo.
Revija se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki.

Člani FSR nakazujte prispevke na:
Narodni svet FSR Slovenije,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana

TRR SI56 0430 2000 3307 102, NOVA KBM d.d.;
sklic na 00 700-21.

ali

Člani ŽRV nakazujte prispevke na:
Založba Brat Frančišek,
Prešernov trg 4,
SI-1000 Ljubljana
TRR SI56 6100 0001 2574 166, Delavska hranilnica d.d.;
sklic na 00 700-21.

Glasilo izhaja z dovoljenjem cerkvenih oblasti.

Gospod naj ti podari mir!

Božični prazniki se počasi končujejo, jaslice po cerkvah in domovih pa nas bodo po stari navadi spremljale vse tja do Svečnice. Postavljanje jaslic, ki je blizu vsem nam Frančiškovim bratom in sestram, nam pokaže, kako želimo v svoje domove približati, kar nam govori evangelij: »To vam bo v znamenje: našli boste dete, povito in položeno v jasli« (Lk 2,12).

V letu 2022 v rubriki *Frančiškova duhovnost* spremljamo razmišljanja ob glavnih poudarkih duhovnosti Frančiškovega svetnega reda. V prvi številki je pred nami razmišljanje Gregorja Pavliča OFS in p. Silvina Krajncja OFM na temo: »Slediti evangeliju«.

Kateheze o duhovnosti OFS so nastale na podlagi predavanja, ki ga je imel br. Amando Trujillo Cano TOR na usposabljanju narodnih duhovnih asistentov OFS in FRAMA 11. novembra 2019 v Rimu. Tokrat je pred nami kateheza o *Življenju po evangeliju Jezusa Kristusa*.

Tudi v letošnjem letu bomo nadaljevali s členjenjem vodila OFS, pokukajte v 10. člen.

V mesecu novembru je v Rimu potekal generalni kapitelj OFS, preberite nagovor, ki ga je ob tej priložnosti imel papež Frančišek za udeležence kapitlja.

Ne spreglejte utrinkov s srečanja Duh Assisija, ki je bil obarvan zelo svetodeželsko.

Kljub koronskemu obdobju je vodstvo OFS v Sloveniji pripravilo romanje v Assisi. Poglejte, kaj se je dogajalo.

Med znanimi člani OFS bomo spoznali Alessandra Volta. Žal zaradi tega električna energija ne bo nič cenejša.

Rubrika *Iz naših družin* nam prinaša utrinke iz slovesnosti večnih zaobljub s. Ive Horvat FMM, pa volitve v nekaterih krajevnih bratstvih OFS in njihovih srečanj, ...

Ne spreglejte članka o Frančiškovih ženskah avtorja Enza Fortunata, ki ga je prevedla Valentina Ščuka OFS.

Končali smo večletno nadaljevanje razmišljanja ob Rožicah sv. Frančiška. V tem letu bomo začeli z odlomki iz Krajšega življenja sv. Frančiška, ki jih je spisal Tomaž Čelanski. Hvala br. Miranu Špeliču OFM za dosedanje in nove prevode! Pozabljene spretnosti bodo poskrbele za posledek: Bučna rolada z mletimi bučnicami.

Vsem bralkam in bralcem se zahvaljujem za vse darove, ki jih naklanjate za izhajanje revije Brat Frančišek!

Vse dobro! br. Janez Papa

Glavni poudarki duhovnosti OFS

V letu 2022 v rubriki *Frančiškova duhovnost spremljamo razmišljanja ob glavnih poudarkih duhovnosti Frančiškovega svetnega reda*. V prvi številki je pred nami razmišljanje Gregorja Pavliča OFS in p. Silvina Krajnca OFM na temo:

Slediti evangeliju

Pogled OFS

Besede veselega oznanila so mi »domače«, odkar pomnim, saj sem le redko v življenju zgrešil nedeljsko sveto mašo. Kako so mi v resnici te besede domače, sem občutil šele v zrelih letih. Pred dobrimi 20 leti me je na svetopisemskem vikendu v Kančevcih do dna pretreslo spoznanje, da so mi besede evangelija sicer znane, njihov pomen pa nikakor ne in ne seže do srca. Bilo je v adventnem času in pogovarjali smo se o spočetju in rojstvu Janeza Krstnika. Takole pravi evangelist Luka (1,6-7a):

Oba (Zaharija in Elizabeta) sta bila pravična pred Bogom. Živela sta brez graje, po vseh Gospodovih zapovedih in navodilih. Otrok nista imela.

Ničkolikokrat sem slišal to besedilo, pa nikdar nisem začutil njegove protislovnosti. Kako nista imela otrok, če pa sta živela po Gospodovih zapovedih? Ne imeti otrok je za Jude pomenilo sramoto pri ljudeh, javno kaznen, pridržek s strani Boga (nekaj ne štima!).

In potem sem slišal nadaljevanje voditelja duhovnih vaj, ki je zdaj celjski škof. Pravičnost v Svetem pismu se naša predvsem na 1. zapoved Postave: spoštuj Boga. Mi to zapoved čutimo bolj v odnosu do bližnjega (kar v judovstvu ni bilo poudarjeno). Ob tem zaslutimo,

da tej človeški pravičnosti in zakonom vedno nekaj manjka – pravičnost v odnosu do bližnjega je vedno omejena. Ne morejo se odnosi izpolniti le na človeški ravni – pravičnost ne more biti hrana človeških odnosov; ne sme biti le daj-dam. Razlika se pojavi pri vračanju ljubezni, zdravljenju ran (kjer ima vsak človek svojo mero!). Kolikokrat naj odpustim? 77 x 7 krat? Prej ko slej mora prevladati usmiljenje, zastonjsko sprejetje in ljubezen. Potrebujemo nekoga, ki nam daje več, kot mi dajemo njemu. Pravičnost namreč ne more obuditi življenja, sâmo izpolnjevanje postave je še vedno le sterilno početje; iz tega se ne rodi življenje. Izvor življenja je v Božjem usmiljenju.

Sicer pa že imena nastopajočih povedo skoraj vse: osnova imena Zaharija je beseda zahar = *Bog se je spomnil*. Bil je iz Abijeve duhovniške skupine: Abija = *Bog je oče*. Elizabeta pa pomeni *Bog je prisegel*. *Bog je moja sreča in izobilje*.

Bog je tisti, ki zdravi spomin, ki je srce človekove identitete in delovanja. In Božje spominjanje je povezano z Njegovim usmiljenjem. Spominja se tako, da zdravi.

Vsak od nas doživlja nerodovitne trenutke v življenju; ko se srečamo s puščavo in ni pričakovanih sadov ter se v človeka naseli malodušje. Takrat se je treba spomniti staršev Janeza Krstnika. Treba se je dotakniti dna svojega uboštva, da vidimo, da sami ne zmoremo.

Meni je ta odlomek zdravilo. Ampak v Evangeliju ni odlomka, ki ne bi bil zdravilen. Posebno za današnji čas, ki je tako poln sovraštva, godrnjanja, podtikanja ..., vseh grdobij, ki jih omenja sv. Pavel v Pismu Galačanom (prim. Gal 5,19.21a). Odgovor ni v besu enake ali večje moči, ampak v molitvi. Evangelij me tudi bodri v veselju in optimizmu. Saj je že modri

Sirah zapisal: *Veselje srca, to je človekovo življenje, veselost, ta možu poveča število dni* (Sir 30,22). Pristno veselje in humor sta ob optimizmu dejansko vrlini, ki ju želim živeti in razširjati.

Velikokrat je pomen svetopisemskih besed človeku skrit, zato se je dobro izobraževati in bolj od blizu spoznati Božjo besedo. Pri tem nam pomagajo knjige (npr. razlage vseh štirih evangelijskih Skupnost bere ... Silvana Faustija ali razlage nedeljskih beril Na tvojo besedo Anje Kastelic), včlanitev v kakšno biblično skupino ali pa obiskovanje Biblične šole Evangelii gaudium, ki poteka že 6. leto; zaradi virusa zadnji dve leti na spletu. Letos je tema šole Peteroknjižje. Prvi dve srečanja lahko poslušamo ali preberemo na spletnem naslovu Biblične šole <https://biblicnogibanje.si/biblicna-sola/>. Zavod Biblično gibanje izdaja tudi revijo Beseda danes, ki pomaga pri kopanju

po rudniku Besede in njeni aktualizaciji. Tudi revijo lahko naročimo preko spleta <https://biblicnogibanje.si/bozja-beseda-danes/>, isti naslov omogoča tudi njeno prebiranje od leta 2008 naprej.

Ko berem Evangelij, mi Jezus postavlja neposredno in močno vprašanje: »Kdo sem jaz zate?« In v svojem srcu sem poklican odgovoriti ter se pustiti osvetliti z lučjo, ki mi jo po sv. Duhu daje Gospod, da bi čim bolj spoznal njegovega Sina Jezusa.

Gregor Pavlič OFS

Pogled duhovnega asistenta

Pobrskal sem malo po spominu in odkril, da sem se z živetim evangelijem srečal že v otroštvu. Spomnim se, kako smo se ministranti počutili domače v mariborskem frančiškanskem samostanu. Včasih smo se v njem šli skrivalnice, večkrat smo se podili po širokih hodnikih. Tako se je zgodilo, da sem se na begu pred zasledovalcem za ovinkom zaletel v patra župnika, ki je veljal za strogega frančiškana. Kar otrdel sem, ostal brez besed in čakal, kdaj me bo oštel. On pa mi je položil roko na glavo in mi rekel: »Je že dobro. Nič hudega ni. Drugič pa bolj previdno!« Namesto razburjanja in karanja milina in razumevanje. Zaslutil sem, da redovnika, ki se vsak dan srečuje z Božjo besedo, ta beseda oblikuje in prav v nenavadnih presenečenjih ostaja miren in dobrohoten.

Kako živeti evangelij pa sem se učil tudi v domači družini. Sedem otrok nas je bilo. Po vojni je bilo težko za vse nabaviti primerna oblačila. Imeli pa smo v Združenih državah Amerike očetovega strica, ki nam je pošiljal rabljena otroška oblačila. Zdelo se mi je, da smo najlepše oblečeni otroci v Mariboru. Kadar je

prišel paket, je mama oblačila razdelila tako, da je bilo vedno še za otroke pri sosedovih. Tako sva s sestro nesla paket z mislijo, ki jo je izrekla mama: »Tudi oni potrebujejo kaj obleči.« Odkrival sem pristnost evangelija, ki ga je živela moja mama in kako je s preprostimi dejanji prenašala Jezusov nauk v naša mlada življenja. Jezusov odnos do ljudi pa smo kar dobro poznali, saj smo radi skupaj prebirali Sveto pismo.

Kot Frančiškov brat sem na svoji poti oblikovanja večkrat javno izrekel: »Tukaj sem!« Zame je to pomenilo, da sem pripravljen iskati in izpolnjevati Božjo voljo. Mladostnemu navdušenju pa je sledila realnost življenja, ki je večkrat zahtevala napor, prinašala razočaranja, prebujala dvome v pravilnost odločitev. Spomnim se profesorja na teološki fakulteti, ki je dejal, kako je pri svojih raziskavah večkrat naletel na izvajanja avtorjev, ki so na »zapeljiv« način izvajali misli o kakšnih pomembnih verskih resnicah. Zanj je bilo pri presojanju verodostojnosti vedno odločilno, kako je zapisano v Svetem pismu. »Kaj pravi Jezus?« je odmevalo v ozadju njegovih samospraševanj. Vsa resnica je v Evangeliju. Za svetega Frančiška pravimo, da je Jezusova ikona, podoba, preslikava, izvedba ... Bratom je zato v

Vodilu zapisal, da je življenje manjših bratov v izpolnjevanju Evangelija. Evangelij pa je svoboda, mir, pravičnost, tolažba, iskanje, vztrajnost, gotovost ... Ker je nadčasoven, nagovarja ljudi vseh časov in vseh kultur.

Mene osebno najbolj nagovarja podoba služabnika. Na začetku veselega oznanila je postavljena Marija in njen: »Zgodi se! Služabnica sem! Tukaj sem!« Ob njej se učim služiti skupnosti, bratstvu, opravljati preprosta hišna opravila, kuhati, pomivati posodo, skrbeti za vrt in čisto okolje, zalivati rože, skrbeti za čebele ...

Največji izziv za mojo duhovno pot pa je Jezus, ki se pri zadnji večerji sklanja k učencem. Vsak dan je v mojih mislih ta podoba Učitelja, ki umiva od cestnega prahu umazane noge. Spodbuja me, da se ne bojim dotakniti človeka v njegovi ranjenosti, bedi, prizadetosti. Da ne pametujem in mu po vsej sili hočem »umiti glavo«. Da znam potrpeti, se učiti ponižnosti, poslušati, razumeti. Da sem pozoren na stiske najbližjih, s katerimi skupaj živimo, a tudi bolečine, s katerimi se srečujem preko različnih medijev, me ne pustijo hladnega in neprizadetega. Da rad postrežem starejšim bratom, z veseljem obiskujem bolnike po domovih za starejše in po blokkih, kjer živijo svoje osamljeno življenje. Da se zastrim v otroške oči in ne preslišim potreb mladostnikov. Da prisluhnem stiskam in radostim staršev. O, koliko priložnosti je vsak dan.

Večkrat se zaprem vase in nisem služabnik. Rad godrnjam in se zadovoljim z najmanjšim. Da, hoditi za Jezusom in hoditi z njim je naporno, prinaša pa zadovoljstvo in veselje. Jezusa prosim za potrpljenje in usmiljenje.

p. Silvin Krajnc OFM

GLAVNI Poudarki Duhovnosti OFS – kateheze OFS

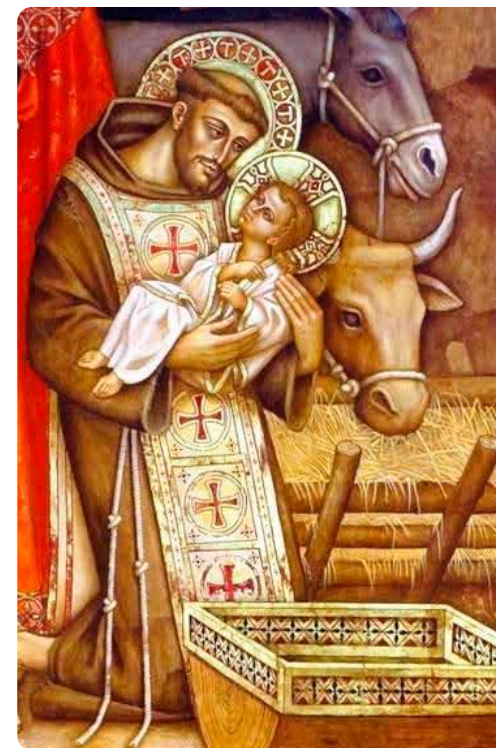
Kateheze o duhovnosti OFS, ki so rdeča nit letošnjih številčk Brata Frančiška, so nastale na podlagi predavanja, ki ga je imel br. Amando Trujillo Cano TOR na usposabljanju narodnih duhovnih asistentov OFS in FRAMA 11. novembra 2019 v Rimu. Prvi del kateheze je tako izvleček iz predavanja.

Življenje po evangeliju Jezusa Kristusa

Prva značilnost svetne frančiškove duhovnosti je spoštovanje evangelija Jezusa Kristusa.

Način življenja svetega Frančiška ni bil nič drugega kot zbirka različnih evangelijskih odlomkov, ki so mu bili še posebno dragi. Tu bi se radi spomnili na 24. februar 1209, praznik svetega Matije. Frančišek, ki je v Porciunkuli, sliši naslednji odlomek iz evangelija: **»Nebeško kraljestvo se je približalo. Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte. Ne oskrbujte se ne z zlatom ne s srebrom ne z bakrom v pasovih, ne s popotno torbo ne z dvema suknjama ne s sandali ne s palico, kajti delavec je vreden svoje hrane« (Mt 10,7-10).** Biografi pripovedujejo, da je Frančišek, ko je slišal te besede in jim jih je duhovnik razložil, vzkliknil: »To je tisto, kar si želim, to je tisto, kar iščem, to si želim z vsem srcem.«¹

Obstaja še veliko drugih primerov, ko Frančišek poziva brate, naj zvesto sledijo evangeliju Jezusa Kristusa. Način življenja, ki ga je predlagal svetnik, ni nič drugega kot uporaba evangelija. V zadnjih

tednih svojega življenja, ko je pisal svojo oporoko, je brate ponovno spomnil na njihovo osnovno zavezo, da bodo »živi po vzoru svetega evangelija«² (MASY, str. 38).

Vodilo OFS jasno poudarja ta osrednji element življenja svetnih frančiškovcev: **Vodilo in življenje Frančiškovih bratov in sester v svetu je: izpolnjevati evangelij našega Gospoda Jezusa Kristusa po zgledu svetega Frančiška Asiškega, ki ga je Kristus navdihoval in mu bil središče življenja z Bogom in ljudmi.³ Kristus, dar Očetove ljubezni, je pot k Očetu; je resnica, v katero nas uvaja Sveti Duh, in je življenje, za katero je prišel, da bi nam ga dal v izobilju.⁴**

2 Test 14; FA: ED I, 125.

3 1 Celano 18.115.

4 Jn 3,16; 10,10; 14,6.

1 Prim. 1C 22; FA: ED I, 201-02.

Frančiškovi bratje in sestre v svetu naj si prizadevajo, da bodo pogosto prebirali evangelij, ko prehajajo od evangelija v življenje in iz življenja k evangeliju.⁵ (Vodilo OFS, člen 4)

Naravna posledica tega, da je osrednjega pomena evangelij, je osredinjenost svetne frančiškove duhovnosti na Jezusa Kristusa v načinu življenja. Spomnimo se, kaj pravi Vodilo OFS glede tega:

Duhovnost bratov in sester OFS je življenjski načrt, usmerjen na Kristusovo osebo in hojo za njim,⁶ ni pa podroben načrt, ki bi ga bilo treba le uresničiti v praksi. (Generalne konstitucije čl. 9,1; glej Vodilo čl. 5)

»Kristus, ubog in križan«, zmagovalc smrti in od mrtvih vstali, največje razodetje Božje ljubezni do človeka, je »knjiga«, v kateri naj se bratje in sestre s posnemanjem sv. Frančiška učijo, zakaj in kako živeti, ljubiti in trpeti. V njem odkrivajo vrednost nasprotovanj zaradi pravičnosti ter smisel težav in križev vsakdanjega življenja. Z njim morejo sprejeti Očetovo voljo tudi v najtežjih okoliščinah in živeti v frančiškovem duhu miru, v zavračanju slehernega nauka, ki nasprotuje človekovemu dostojanstvu. (Generalne konstitucije čl. 10; glej Vodilo čl. 10)

Razlaga

Sveti Frančišek

Na začetku prvega Vodila za manjše brate je Frančišek zapisal: »Vodilo in življenje manjših bratov je preprosto živeti evangelij.« Pravzaprav je prvo Vodilo, ki ga je začel pisati okoli leta 1209, v bistvu zbirka citatov iz Nove zaveze.

⁵ LA 30, 8.

⁶ Prim. FNPVod 22,41; 2 FPKr 51.

Ko ga je Frančišek odnesel v Rim, ga je papež pogledal in rekel: »To ni Vodilo. To je samo evangelij.« In sveti Frančišek naj bi odgovoril: »Da, to je bistvo. To je samo evangelij. Ne potrebujemo drugega vodila razen evangelija!«

V svojem Vodilu iz leta 1221, ki ga je potrdil papež Honorij III., je pozival svoje brate: »Zvesto se držite besed, življenja, učenja in evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa.«⁷

Biti Frančiškov brat (ali sestra) po njegovo tako ni nič drugega kot neprestano iskanje »evangeljskega bistva«. Ko sveti Frančišek izbere uboštvo, ga izbere, ker je zapisano v evangeliju (npr. Blagor ubogim v duhu). Ko izbere, da so vsi ljudje sestre in bratje, je to zato, ker je zapisano v evangeliju

⁷ Čeprav je premišljevanje Svetega pisma bistveni del odkrivanja Jezusa in načina življenja, pa naši nagibi niso vedno ustrezni. Sv. Frančišek je poznal tveganje in je opozarjal brate, ki so študirali Sveto pismo, naj bodo previdni, da ne bodo zanemarjali molitev in pomoči: »Ne smejo ga premišljevat samo zategadelj, da bi imeli kaj povedati. Premišljevat ga morajo tako, da bodo udeleženi, kar so se naučili, in opogumili še druge, da bodo tako delali. Želim, da so moji bratje pravi učenci evangelija in da napredujejo v poznavanju resnice tako, da bodo rasli v preprostosti.«

(npr. Vas pa sem imenoval prijatelji ...).

Življenje sv. Frančiška je bilo veliko bolj zgovorno kot njegove besede, ko je šlo za poučevanje, kako ravnati. »V vsem je sebe podvrgel evangeliju,« nam govori sv.

Bonaventura, »in vztrajno ga je poskušal dobesedno izpolnjevati.« Sam Frančišek je v svojem življenju udeležil evangeljsko pot od nasilja do nenasilja, od bogastva do revščine, od moči do nemoči, od sebičnosti do nesebičnega

služenja, od ponosa do ponižnosti, od brezbriznosti do ljubezni, od krutosti do sočutja, od maščevanja do odpuščenja, od maščevanja do sprave, od vojne do miru ...

»Nekoč je prebral nekaj v svetih knjigah in dočmel pomen, zato je o tem velikokrat meditiral.« Njegov najvišji namen, njegovo glavno hrepenenje, njegov najvišji cilj je bil: držati se svetega evangelija v vseh rečeh ter s popolno budnostjo, z vso gorečnostjo, z vsem hrepenenjem svojih misli in z vso vnemo svojega srca »slediti učenju in stopinjam našega Gospoda Jezusa Kristusa«.

Skozi vztrajno meditacijo si je priklical v spomin Jezusove besede in se s prodorno pozornostjo spominjal njegovih dejanj. Ko zaradi bolezni ni več obiskoval maše in so mu njegovi bratje brali evangelij tistega dne, je razložil učinek: »Ko ne spremljam maše, občudujem Jezusovo telo z očmi duše v molitvi, prav kakor ga občudujem, kadar ga vidim pri maši.«

Danes mnogi uporabljajo stavek: »Oznanjajte evangelij v vsakem trenut-

ku in po potrebi uporabite besede»,⁸ da opišejo Frančiškovo osredotočenost na pristno življenje in ustvarjanje resničnih sprememb. S svojim življenjem je sveti Frančišek pokazal, da je evangelij vedno odprt za novo branje, hkrati pa ostaja isti in vedno izziv za tiste, ki se z njim soočajo z resno odprtostjo.

Sestre in bratje OFS

Biti »Frančiškov« ne zahteva, da nekdo sprejme habit in cingulum in hodi bos po svetu. Biti Frančiškov pomeni sprejeti Jezusov izziv, ki nam ponuja preprostost, ponižnost, uboštvo in križ. Biti »Frančiškov« pomeni naučiti se sprejeti globok

⁸ Stavek pogosto pripisujejo svetemu Frančišku, čeprav nikjer ni dokaza, da ga je v resnici izrekel. Iz njegovega življenja lahko pogosto vidimo, da se ni bal uporabiti besed, ko je hotel navdušiti druge (in stvarstvo) za Boga. Hkrati pa želi poudariti Frančiškovo težnjo, da bi postali njegovi bratje čim bolj podobni Jezusu.

evangeljski paradoks, namreč da je izjemno veselje evangelija v njegovih skrajno resnih zahtevah. Skozi evangelij lahko tako najdemo perspektive, s katerimi razlagamo in bogatimo svoje življenje. Z njim dobimo vrednote, ki vodijo naša dejanja.

Napačno bi bilo domnevati, da evangelij poznamo v celoti, niti ga ne živimo popolno. Vsakodnevno življenje je tisto, kjer nadaljujemo svojo rast tako pri spoznavanju evangelija kot pri njegovem izvajanju. Naša frančiškova simfonija združuje ritem učenja in življenja po evangeliju - dan za dnem. Zavezani smo temu procesu.

Če bi samo brali evangelij in ga nikoli ne uporabljali, bi bili hinavci z velikimi besedami, vendar z majhnimi dejanji. Če bi le delali, ne da bi poznali evangelij, bi morda preprosto izvajali neka dejanja brez pravega smisla. Naloga bratskega življenja je, da nas spodbudi, da prehajamo od evangelija do življenja in iz življenja k evangeliju!

V zvezi s Svetim pismom za sestre in brate OFS velja:

- ☞ Sveto pismo je naš vodnik - uporabljajmo ga!
- ☞ Jezus in njegove besede imajo za nas posebno vrednost. Poslušajmo ga.
- ☞ Na bratskih srečanjih delimo med seboj razmišljanja o Božji besedi in tem, kako jo živimo v vsakdanjem življenju.
- ☞ Ko smo zmedeni glede besedila, poiščemo kompetentno pomoč.
- ☞ Izogibamo se fundamentalističnim stališčem, ki omejujejo moč Svetega pisma.
- ☞ Delamo na poglobitvi našega razumevanja Svetega pisma.
- ☞ Izogibamo se delovanju, ki uporablja Sveto pismo za obsojanje drugih ali jih opredeljuje kot pogubljene.

☞ Sveto pismo uporabljamo za molitev in študij ter dovolimo, da se nas njegova moč dotakne in se vpije v naše življenje.

► Vprašanja za pogovor

V skupini (ali skupinah, če je bratstvo večje) se pogovorite o naslednjih vprašanjih:

Kako pogosto bereš Sveto pismo?

Kateri evangeljski odlomek ti je še posebno všeč?

Kaj bi lahko v bratstvu še naredili, da bi še bolj živeli po evangeliju? (Npr. del srečanja bratstva je razlaga evangeljskega odlomka naslednje nedelje, ki jo pripravi nekdo iz bratstva; skupno branje določenega evangelija, sodelovanje v svetopisemskem maratonu ali organizacija le-tega ...)

► Molitev

*Vsemogočni, večni, pravični
in usmiljeni Bog,*

*daj nam ubogim, da bomo zaradi tebe
delali,*

kar vemo, da hočeš,

in vedno hoteli, kar je tebi všeč;

*da bomo notranje očiščeni, notranje
razsvetljeni*

in vžgani z ognjem Svetega Duha,

mogli hoditi po stopinjah

tvojega ljubljenega Sina,

našega Gospoda Jezusa Kristusa

in le po tvoji milosti priti k tebi, Najvišji;

ti, ki v popolni Trojici nedeljivo Eden

živiš in kraljuješ v slavi, vsemogočni Bog,

na vse veke vekov. Amen.

► Za doma

Poskusi se čim večkrat spomniti na vprašanje **Kaj bi na mojem mestu storil Jezus?** in se odzvati na »po Jezusovo«.

24. junija 1978 je papež Pavel VI. potrdil novo Vodilo OFS in leta 2018 smo praznovali 40-letnico tega dogodka. Eden od rezultatov je tudi nova rubrika v Bratu Frančišku (in na spletni strani OFS) Členimo Vodilo, kjer so na kratko razloženi posamezni člani Vodila. Za razlage skrbi Mojca Špende OFS.

10. člen

V razlagi 10. člena Vodila lahko preberemo, da se po naših bratstvih malo govori o krepostih, ki so za prvi in drugi red zaobljube zaradi njihove posvetitve Bogu. Nas, ki nismo po samostanih, sicer ne vežejo zaobljube uboštva, čistosti in pokorščine v takšnem smislu, vendar so tudi za nas to učinkovita sredstva, da se vzgajamo in rastemo v tem, kar je temelj Frančiškove duhovnosti: nenavezanost na stvari, odpoved lastni volji in zemeljskim stvarjem, ki lahko vodijo v odvisnost, obvladovanje samega sebe in svojih čutov. Tako je pokorščina tudi za nas, brate in sestre OFS. A čemu? Najprej Bogu. Pokorščina Njemu priznava, da nam On tudi dopusti kakšno bolečo preizkušnjo, da bi utrdili svojo vero v prihodnje življenje, ki nas čaka. Osebnostno srečanje s Kristusom bi morali imeti vedno v mislih in nam naj bi pomagalo, da živimo kot dobri bratje in sestre OFS in smo pokorni ne samo v bratstvu, temveč tudi na civilnem področju.

Ne moremo reči, da smo resnični člani OFS, če ne poznamo svojega Vodila in če temu, kar od nas zahteva, nismo pokorni. V resnici od nas ne zahteva ogromno, le usmerja nas k evangeliju po zgledu srafskega očeta. Zdi se, da je beseda pokorščina danes brez veljave ali

da je znamenje slabotnih, pa ni. Ravno nasprotno, je vedno aktualna, je potrebna in je krepost močnih, to je tistih, ki se znajo odpovedati čemu svojemu zaradi višjih ciljev.

Če otroci ne ubogajo več svojih staršev, če se odrasli upirajo svojim predstojnikom in zakoniti oblasti, potem je to velik problem, ki nas kliče k premišljevanju. Občutek pokorščine se je in se še naprej močno izgublja, ker se je v porušenju vrednot izgubil njen cilj in tudi izvor. A Bog še vedno hoče, da smo v okolju, v katerem živimo, »luč« in »sol«.

Vodilo pove, da morajo člani OFS poslušati glas Cerkve, ki je mati in učiteljica, in ga ubogati. Tudi civilne zakone je potrebno spoštovati. To Jezus sam jasno pove: »Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega!« V okolju, kjer delamo, bodimo mi prvi, ki bomo spolnjevali navodila odgovornih brez godrnjanja, brez kritiziranja, brez hujskanja drugih, še manj z uporom. A naša naloga je tudi, da si pokorščino osmislimo. Da ugotovimo, kako in zakaj nas približa Bogu. Kot namreč nobeno pretiravanje ni dobro, na primer ugovarjanje in nasprotovanje za vsako ceno, tako tudi s slepim sledenjem brez razmišljanja ničesar ne prispevamo k boljši družbi ali k naši bližini Gospodu. Seveda pa je to mogoče le z Njim, ki je vzor našega življenja. On nam bo pomagal razumeti smisel in vrednoto pokorščine. Le odpreti moramo svoja srca.

Božično voščilo

Nagovor svetega očeta na generalnem kapitlju Frančiškovega svetnega reda, 15. novembra 2021

15. novembra 2021 je sveti oče Frančišek v vatikanski apostolski palači sprejel udeležence generalnega kapitlja Frančiškovega svetnega reda (ta je potekal od 13. do 20. novembra 2021 v Rimu) in jim namenil naslednje besede:

Dragi sestre in bratje Frančiškovega svetnega reda, dobro jutro!

Pozdravljam vas z besedami, s katerimi je sveti Frančišek pozdravljal tiste, ki jih je srečal na poti: »Gospod naj ti da mir!«. Z veseljem vas pozdravljam na vašem generalnem kapitlju. Ob tem bi rad spomnil na nekaj prvin, ki ustrezajo vašemu poklicu in poslanstvu.

Vaš poklic je rojen iz univerzalnega klica k svetosti. Katekizem Katoliške cerkve nas opominja, da »so laiki deležni Kristusovega duhovništva: vedno bolj združeni z njim izkazujejo milost krsta in birme v vseh razsežnostih svojega osebnega družinskega, družbenega in cerkvenega življenja ter izpolnjujejo klic k svetosti, naslovljen na vse krščene.«

Ta svetost, h kateri ste poklicani kot svetni frančiškovi, kot od vas zahtevajo Generalne konstitucije in Vodilo, ki ga je odobril sveti Pavel VI., vključuje spreobrnjenje srca, ki ga pritegne, osvoji in preobrazi Tisti, ki je edini Sveti, ki je »dobro, vsako dobro, najvišje dobro« (sv. Frančišek, »Hvalnice Bogu Najvišjemu«). To je tisto, zaradi česar ste pravi »spokorniki«. Sveti Frančišek v svojem Pismu vsem kristjanom (vernikom) predstavlja »pokoro« kot pot spreobr-

njenja, pot krščanskega življenja, zavezo izvrševanja volje in del nebeškega Očeta. V svoji Oporoki opisuje svoj lastni proces spreobrnjenja z besedami, ki jih dobro poznate: »Gospod je tako dal meni, bratu Frančišku, da sem začel delati pokoro. Ko sem namreč bil še v greh, se mi je zdelo zelo zoprno videti gobavce. Gospod pa me je sam pripeljal mednje in bil sem usmiljen z njimi. In ko sem se oddaljil od njih, se mi je to, kar se mi je zdelo zoprno, spremenilo v sladkost za dušo in telo. Nato sem še malo počakal in zapustil svet.« (1-3)

Proces spreobrnjenja je takšen: Bog prevzame pobudo: »Gospod je dal meni, da sem začel delati pokoro.« Bog vodi spokornika tja, kamor ne bi nikoli hotel iti: »Bog me je sam pripeljal mednje, med gobavce«. Spokornik se odzove tako, da sprejme, da se postavi v službo drugim, in z usmiljenjem do njih. In rezultat je sreča: »Kar se mi je zdelo grenko, se je spremenilo v sladkost duha in telesa.« Takšna je pot spreobrnjenja, ki jo je ubral Frančišek.

K temu vas, dragi sestre in bratje, pozivam, da to dosežete v svojem življenju in v svojem poslanstvu. In prosim, ne zamenjamo »pokore« z »deli pokore«. To – post, miloščina, mrtvitev telesa – so posledice odločitve, da odpremo svoje srce Bogu. Odprite svoje srce Bogu! Odpreti svoje srce Kristusu, živeti sredi navadnih ljudi, v slogu svetega Frančiška. Tako kot je bil Frančišek »Kristusovo ogledalo«, lahko tudi vi postanete »Kristusova ogledala«.

Vi ste žene in moške, zavezani življenju v svetu po frančiškovski karizmi. Gre za karizmo, ki je v bistvu sestavljena iz sledenja svetemu evangeliju našega Gospoda Jezusa Kristusa. Poklic svetnega frančiškovca je živeti evangelij v svetu na način Ubožca brez sijaja, vzeti evangelij kot »obliko in vodilo« življenja. Pozivam vas, da objamete evangelij kot objemate Jezusa. Naj evangelij, torej Jezus sam, oblikuje vaše življenje. Tako boste pred vsemi za svoja zaščitna znamenja vzeli uboštvo, majhnost in preprostost.

S to svojo frančiškovsko in svetno identiteto ste del Cerkve na obrobju. Vaš najljubši kraj je sredi ljudi in tam, kjer kot laiki – samski ali poročeni –, duhovniki in škofje, vsak v svojem posebnem poklicu, pričate o Jezusu s preprostim življenjem, brez pretvarjanja, vedno zadovoljni, da sledite ubogemu in križanemu Kristusu, kakor je to storil sveti Frančišek ter toliko žena in mož vašega reda. Prav tako vas spodbujam, da greste na obrobje, na današnje bivanjsko obrobje, in tam odmevate besede evangelija. Ne pozabite na uboge, ki so Kristusovo telo: poklicani ste, da jim oznanjate dobro novico (prim. Lk 4,18), kot je storila med drugim tudi sveta Elizabeta Ogrska, vaša zavetnica. In kot so se nekdane »bratovščine spokornikov« odlikovale z ustanavljanjem bolnišnic, ambulant, javnih kuhinj in drugih del pristne družbene dobrodelnosti, tako danes vas Duh pošilja, da isto dobrodelnost izvajate z ustvarjalnostjo, ki jo zahtevajo nove oblike revščine.

Naj bo vaša svetnost polna bližine, sočutja in nežnosti. In bodite žene in moške upanja, predani temu, da boste upanje živeli in tudi »organizirali«, ga prenesli v resnične vsakdanje situacije,

v človeške odnose, v družbeni in politični zavzetosti; gojite upanje v jutri z lajšanjem današnje bolečine.

Dragi sestre in bratje, poklicani ste, da to živite v bratstvu, ko se zavedate, da ste del velike frančiškove družine. V zvezi s tem vas opozarjam na Frančiškovo željo, da bi ostala celotna družina združena, vsekakor ob spoštovanju raznolikosti in avtonomije njenih različnih sestavin in tudi vsakega člana. Toda vedno v živahnem medsebojnem občestvu, da skupaj sanjamo svet, v katerem smo vsi in v katerem vsi čutimo, da smo bratje, in delamo skupaj, da ga zgradimo (prim. enciklika Fratelli tutti (Vsi smo bratje), 8): moški in ženske, ki se borijo za pravičnost in delajo za celostno ekologijo, sodelujejo pri misijskih projektih in postanejo obrtniki miru in priče blagov.

Tako začnemo pot spreobrnjenja, skupaj z vsemi predlogi rodovitnosti, ki prihajajo iz srca, združenega z Gospodom, ki ljubi uboštvo. Naj vas na vaši poti spremljajo sveti Frančišek in vsi svetniki frančiškove družine. Naj vas Gospod blagoslovi in naj vas Naša Gospa, »ki si postala Devica Cerkev«, varuje. In prosim, ne pozabite moliti zame. Hvala vam.

Duh Assisija

Na prijetno soboto, 23. 10. 2021, smo se ob 10. uri zbrali pri bratih kapucinih v Celju. Ob pogledu na prekrasen grad, ki se bohoti na sosednjem hribu in pod okriljem Sv. Miklavža ter sv. Cecilije smo eden za drugim vstopali v samostansko obednico in se posladkali s piškoti, kavo in čajem.

Z uvodom v cerkvi je br. Vinko Škafar predstavil versko življenje v Celju. Nato je z molitvijo srečanje pričela s. Tina Dajčer in nas s Psalmom 122 in ogledom filma *Peace for Jerusalem* uvedla v čudoviti pričevanji, ki sta sledili.

Najprej je svoje doživetje Jeruzalema opisala s. Mojca Korošec, ki je tam živel

leto in pol. Že veliko časa pred tem jo je nagovarjal verz iz brevirja: »Vse moje želje so izpolnjene v tebi, o Sveto mesto.« Na pot pa je odšla, ker je provinca sester FMM, ki vključuje tudi sestre v Sloveniji, želela pomagati provinci v Sveti deželi. Delala je v hiši, kjer skrbijo za ostarele sestre in ponujajo prostor romarjem. Sama je pomagala predvsem starejšim sestram.

Za njo nam je košček srca odkril še brat Krizostom Komar, ki je bil v Jeruzalemu že štirikrat a ga je izkušnja pred desetimi leti močno zaznamovala. Tam je preživel dva bogata meseca, po njegovi izkušnji pa je bila izdana tudi knjiga njegovega dnevnika.

Po krasnih pričevanjih je v obednici sledilo skupno kosilo, ki nas je okrepčalo za delavnice, ki so potekale pred sveto mašo. Izbirali smo lahko med adoracijo, pričevanjem novomašnikov br. Jurija Slamnika in br. Klemena Slapšaka ter

izdelavo križa miru, ki smo ga uporabili tudi pri sveti evharistiji.

Zaključno mašo je daroval br. Primož Kovač. Ob njegovih spodbudah in bogastvom pričevanj, smo v poznem po-

poldnevu zapustili savinjsko prestolnico in se polni odmevov razpršili po vseh koncih naše prekrasne Slovenije.

*Zapisala:
Mojca Špende OFS*

Romanje OFS Slovenije v Assisi

4. do 7. november 2021

Kljub nekoliko negotovi situaciji zaradi epidemije korona virusa, se je Narodni svet Frančiškovega svetnega reda Slovenije odločil, da še v času svojega mandata pripravi romanje v Assisi za brate in sestre OFS pa tudi vse, ki jim je blizu sv. Frančišek Asiški in bi želeli o njem še več izvedeti.

V precej hladnem jutru je tako v četrtek odpeljal skoraj poln avtobus romarjev iz raznih krajev Slovenije, od Murske Sobote do Pirana in od Solkana do Krškega. Z romarji so bili tudi trije duhovni asistenti OFS frančiškan **br. Janez Papa**, kapucin **br. Marjan Po-**

točnik in minorit **p. Danilo Holc** ter predsednica narodnega sveta OFS **s. Fani Pečar**.

Prvi dan, že pozno popoldan, je bil cilj romanja samostan blizu slikovitega mesta Cortona, v katerem je živel tudi sv. Marjeta Kortonska, grešnica, ki je postala članica Frančiškovega tretjega reda. Tokrat se nismo ustavili na njenem grobu, ampak v Celle di Cortona (Celicah pri Kortoni) zunaj mesta, kjer nas je romarje pričakal br. Štefan Kožuh. Predstavil nam je zgodovino kraja kamor je večkrat zahajal tudi sv. Frančišek in pomen samostana skozi dolgo zgodovino. Obisk smo sklenili s sveto mašo v samostanski cerkvi.

Pred večerjo smo prispeli v hotel Le Grazie v kraju Santa Maria degli Angeli, ki je le nekaj minut hoje oddaljen od bazilike Svete Marije Angelske.

V petek je bil namenjen spoznavanju dogodkov iz življenja svetega Frančiška v mestu Assisi. Ustavili smo se v njegovi rojstni hiši, v cerkvi Sv. Rufina, kjer je bil krščen, na trgu pred škofijo, kjer se je odpovedal očetu in mu izročil svoja oblačila, in na njegovem grobu pod

baziliko sv. Frančiška. Na vsakem kraju je o dogodkih iz Frančiškovega življenja razlagal eden od duhovnih voditeljev.

Popoldne smo se najprej zbrali pri Porciunkuli v kapeli zadnje večerje pri evharistiji, nato pa je p. Janez vodil po samostanu in od majhne cerkvice

Marije Angelske, kjer je Frančišek živel s svojimi prvimi sobraty do kraja, kjer je zaključil zemeljsko življenje.

Pred večerjo smo se ponovno odpeljali v mesto, da smo lahko začutili tudi njegov nočni utrip.

Sobota je bila »dan za Božič«. Takoj po zajtrku smo se odpeljali v Greccio, kjer smo sredi dneva obhajali »polnočnico«. Najprej smo se ustavili ob votlini, kjer je sv. Frančišek leta 1223 ob povratku iz Svete dežele, kjer se je srečal

Pred večerjo je bilo še ravno dovolj časa, da smo se nekateri povzpeli do trdnjave Rocca maggiore nad Assisijem od koder je bil kljub dežju in vetru čudovit pogled na mesto s številnimi cerkvami in stolpi na eni strani ter mogočno baziliko Sv. Frančiška na zahodni strani Assisija.

Bolj utrujeni so po večerji legli k počitku, nekateri pa smo pohiteli k Mariji Angelski, kjer sicer zaradi dežja ni bilo procesije z lučkami, je pa bila skupna molitev rožnega venca in pete litanije Matere Božje.

s sultanom, obhajal praznik Jezusovega rojstva. Po sveti maši smo si ogledali še bogato razstavo jasic iz vsega sveta.

Iz Greccia smo se vrnili v Assisi, najprej v Rivotorto, kjer smo imeli kosilo iz »popotne torbe«. Ker je bil to »Božični dan«, ni manjkala niti božična orehova potica, s katero je romarje presenetil pater Danilo!

Po kosilu in oddihu v Rivotortu smo se napotili k Sv. Damijanu zunaj mesta, kjer je Križani Kristus spregovoril sv. Frančišku in ga povabil, da popravi njegovo Cerkev. Od tam pa v mesto do cerkve Sv. Klare, kjer sestre klarise hranijo originalni križ iz Sv. Damijana. Prisluhnili smo razlagi in se nato ustavili ob sarkofagu v katerem leži telo sv. Klare. Kljub nekoliko spremenjenim pogojem zaradi epidemije, smo se lahko udeležili tudi molitve večernic s sestrami klarisami.

serafski rožni venec, hvalnice in večer-
nice. Pri molitvah in branju ter petju pri
svetih mašah smo sodelovali skoraj vsi
romarji, zato so bile te še bolj globoko
doživete.

Velika zahvala za vse, kar smo doživeli
in prejeli, gre najprej dobremu Bogu.

Zahvala in pohvale pa našim trem
duhovnim asistentom in narodnemu
svetu za odlično organizacijo romanja.
Ne smemo pozabiti tudi na oba voz-
nika Ludvika in Božidarja prevoznika
Tajhmantours, ki sta nam bila vedno na
voljo in sta nas varno vozila po vsej dva
tisoč kilometrov dolgi poti.

Štirje dnevi v Assisiju in drugih krajih
so zdaj že preteklost, spomin nanje pa
bo ostal in vse, kar smo doživeli, slišali
in videli, bo imelo svoj vpliv na našo
sedanjost in prihodnost. Gotovo je vsak
od nas dobil kakega novega prijatelja,
Frančiškovega brata ali sestro.

Mirko Potočnik OFS

Zadnji dan, v nedeljo, smo se povzpeli
na goro La Verna, seveda ne peš kot sv.
Frančišek in njegovi bratje. Vse je pre-
vzela lepota narave in skriti kotički ter
votline v katerih so manjši bratje stoletja
molili in kraj kjer je sveti Frančišek po
dolgem postu in molitvi bil dve leti pred
svojo smrtjo zaznamovan s Kristusovimi
ranami. Romanje, pravzaprav duhovne
vaje, smo zaključili s sveto mašo v kapeli
Sv. Lovrenca.

Vse dni romanja, razen sobotnega
večera, smo bili od Boga obdarjeni s
soncem! Zato je bilo druženje še bolj
prijetno. Bili smo res prava družina vseh
starosti, od petnajst do petinosemdeset
let! Avtobus je postal naš dom in cerkev,
v katerem smo na poti skupno molili

Znani člani Frančiškovega svetnega reda

Alessandro Volta

Volta se je rodil kot sedmi otrok v
bogati družini 18. februarja 1742 v
kraju Como v italijanski Lombardiji.
Krščen je bil en dan po rojstvu. Kot otrok
se je počasi razvijal (menda se je pravilno
naučil govoriti šele s sedmimi leti), vendar
je bil zelo vedoželjen. Zanimalo ga je vse,
predvsem pa dogajanje v naravi.

Šolal se je v jezuitski šoli in zdelo se je,
da bo nadaljeval svoje šolanje na teologiji
in postal duhovnik. S 17 leti je že tekoče
govoril in pisal latinsko, italijansko in
francosko ter poznal vso dotedanjo knji-
ževnost. Vendar je zmagala vedoželjnost
o naravnih pojavih in tako je postal fizik.
Sicer svojega študija ni dokončal, se je pa
vseskozi ukvarjal z znanstvenimi poskusi.
Tako je najprej poučeval fiziko na osnovni
šoli in kasneje na gimnaziji, leta 1787 pa je
zasedel mesto eksperimentalnega fizika na
univerzi v Comu, kjer je ostal naslednjih 40
let. Leta 1790 se je zapletel v spor s še enim
znanstvenikom tistega časa (tudi članom
OFS), Luigijem Galvanijem, ta spor pa je za
nekaj časa razdelil italijansko znanstveno
javnost. Izdelal je prvi elektrofor, napravo

za zbiranje električnega naboja z dr-
gnjenjem in elektrostatično indukcijo.
Na podlagi tega je kasneje sestavil prvo
električno baterijo. Odkril je tudi plin
metan.

Kako vsestranski je bil Volta, kaže
tudi, da je s potovanja po Švici prinesel
domov krompir, ki ga dotlej v Italiji še
niso poznali, in razširjal njegovo upora-
bo kot živilo, iz severne Italije pa je prišel
krompir tudi v naše kraje na Goriško.

Leta 1801 je Volta predstavil svojo
baterijo pred Napoleonom, ki ga je
imenoval za vojvodo in predstavnika
kraljevine Lombardije.

Kljub velikemu ugledu, ki ga je užival
med ljudmi, je ostal preprost. Opisuje-
jo ga kot človeka globoke vere, ki je
vsakodnevno molil in bil pri sveti maši.
Vse svoje življenje je ohranil vedrino
in domišljijo. Ko je učil na visoki šoli v
Comu, je bil hkrati bil tudi katehet v žu-
pniji sv. Donnina, kjer še danes pravijo,
da ga je to učenje otrok navdihnilo, da
je izumil baterijo. 22. septembra 1794 se
je poročil s precej mlajšo Marijo Tereso
Peregrini in v srečnem zakonu so se
jima rodili trije sinovi. Leta 1819 se je
z družino umaknil na svoje posestvo v
Lombardiji, kjer je umrl 5. marca 1827.

Od leta 1881 se po njem imenuje izpe-
ljana enota mednarodnega sistema enot
za električno napetost volt. Prav tako po
njem nosita ime krater na luni in asteroid.

Darovi za revijo Brat Frančišek
oktober - november 2021 = 410 €

Bog povrni!

- 15,00 € Pirnat Elizabeta, Marija Vidmar, Golob Vera
- 20,00 € Rupnik Ivanka, Modrijan Franciska
- 25,00 € Strazar Janez
- 30,00 € Marija Sever
- 50,00 € Sabolič Katja, Zdenka Kocan
- 100,00 € Kenda Zoran, Mirko Potocnik

Večne zaobljube s. Ive Horvat FMM

»Jaz sem pot, resnica in življenje«

Evangelist Janez je zapisal besede, ki jih je Jezus izrekel svojim učencem: »Jaz sem pot, resnica in življenje«. Te besede so se vtisnile tudi v srce s. Ive Horvat, frančiškanke Marijine misijonarke, zato si jih je izbrala za geslo večnih zaobljub. V nedeljo, 7. novembra, je namreč s. Iva v minoritski cerkvi Sv. Petra in Pavla na Ptuj izpovedala večne zaobljube. Slovesne svete maše in praznovanja so se poleg sester iz Ljubljane in Celja, bratov minoritov in kapucinov, udeležile tudi sestre iz Poljske, Avstrije in Madžarske, njena družina, prijatelji in župljani njene domače župnije Videm pri Ptuj.

Mašo je ob navzočnosti drugih duhovnikov daroval p. Christian Balint, medtem ko je zbrane v pridigi nagovoril p. Miran Žvanut, jezuit. Sestre in vsi navzoči smo bili prejetno presenečeni, ko je pridigo začel v poljščini, nadaljeval

v slovenščini in zaključil v angleščini. Tako nam skoraj ni bilo treba prevajati kar sestre običajno počnemo, ko sedi poleg nas sestra druge narodnosti. Bogoslužje je bilo res zelo bogato. Na koru so prepevale sestre skupaj z brati kapucini. Nebeške glasove so spremljale klaviature, zvok flavte, kitare, mandoline, kontrabasa in bobna. Močno so nam odmevale tudi besede domačega župnika p. Tarzicija, ki je v uvodu v Oče naš povedal kako je Iva klicala v otroštvu za očeta svojega očeta, kako je Frančišek odkril, da je njegov oče, nebeški Oče

in kako je Gospod poklical tudi s. Ivo, da najde dom, ljubezen in varnost pri svojem nebeškem Očetu.

Sestra Iva je ob koncu svete maše prejela misijonsko poslanstvo od generalne predstojnice, ki ji ga je izročila provincialna predstojnica s. Marzena Dzikowska. Poslana je v provinco Indonezije. Nekateri so navdušeno ploskali, drugi so ostali brez sape. Sestre pa smo se veselile, ker je Gospod s. Ivo poklical, da bo priča vstalega Gospoda v največji muslimanski državi na svetu, kjer je le 3 % kristjanov.

Po sveti maši smo med voščili s. Ivi in prigrizkom še naprej prepevali in se Gospodu zahvaljevali za čudovita dela, ki jih dela na njeni misijonski poti. V atriju minoritskega samostana je bilo

tako domače in veselo še dobro uro. Praznovanje se je nadaljevalo s kosilom in pred sladico nam je s. Angela, doma iz Indonezije in misijonarka na Poljskem, predstavila še nekaj fotografij in zanimivih informacij o Indoneziji. Prav tako smo zaplesali indonezijski ples, ki je po dolgih urah sedenja zelo dobro del. Praznovanja seveda nismo mogli zaključiti brez zahvale Bogu za tako čudovit dan, ki smo ga bili deležni. Skupaj smo zmolili večernice in prosili Gospoda, naj vodi s. Ivo na vseh njenih poteh, da bo njeno življenje obrodilo stoteren sad. Vsem, ki berete te vrstice pa priporočamo s. Ivo v molitev in se vam že vnaprej zahvaljujemo za duhovno povezanost.

s. Metka Kos FMM

Nov svet krajevnega bratstva OFS Kostanjevica (Nova Gorica)

Na prvo adventno nedeljo smo v KB OFS Kostanjevica s polletno zamudo obhajali volilni kapitelj. Trenutno ima bratstvo 10 sester in 3 brate. V času po predhodnem kapitlju je Bog poklical k sebi p. Filipa, g. Dominika in tri sestre. Verjamemo, da nas vsi spremljajo iz Očetovega naročja in molijo za nas. Tri sestre zaradi bolezni ne morejo več prihajati na srečanja, prihajata pa dve simpatizerki. Kapitelj je vodila nova/stara predsednica PS OFS Koper s. Barbara Furlan Markež. Za duhovno komponento je poskrbel duhovni asistent našega bratstva p. Vili Pustoslemšek, ko je spregovoril o občestveni duhovnosti. Med drugim je poudaril: »Občestvena duhovnost je sposobnost videti predvsem to, kar je na drugem pozitivno. Pomeni, da

znamo »napraviti prostor« bratu, s tem da nosimo »bremena drug drugemu« ter zavračamo sebične težnje, ki ne prestando preživeti na nas in povzročajo tekmovalnost, karierizem, nezaupanje, nevoščljivost.« Poročili predsednika in blagajnika sta bili sprejeti brez pripomb, volitve pa so se malce zavlekle in šele tik pred začetkom večerne nedeljske svete maše smo izvolili novi svet KB: predsednica Silva Valič, podpredsednica Valentina Ščuka, tajnik Stanko Šorli, blagajničarka Marija Kovačič, odgovorna za vzgojo Karmela Radovanovič. Ampak za fotografijo smo pa še imeli čas!

Stanko Šorli OFS

Kapitelj KB Podnanos-Šembid

Vtem bolj zahtevnem koronskem času smo v KB Podnanos-Šembid uspešno izpeljali volilni kapitelj. Podaljšali smo mandat naši predsednici, podpredsednici in tajnici, ker smo bili z njihovim delom v prejšnjem mandatu zelo zadovoljni. Izvolili smo novo blagajničarko in odgovorno za vzgojo.

Na kapitelj smo povabili sestro Barbaro in brata Marjana. Brat Marjan nam vsak mesec pripravi duhovno spodbudo in nam je na razpolago za sv. spoved. S svojo blagostjo daje zgled, kako prijazni in spoštljivi smo lahko med seboj. V bratstvu nas je 16 članov. Brat Jože zastopa moški del in nas s svojim humorjem nasmeji. Bratstvo je živo, redno se srečujemo enkrat mesečno. Sodelujemo pri molitvenih urah ob župnijskih praznovanjih, 27.v mesecu pa molimo po namenu za mir v svetu. Vsak

dan vodimo molitev rožnega venca in branje berila. Sestra Bruna nas vedno še dodatno obvesti, da kaj ne pozabimo. Trudimo se živeti v Frančiškovem duhu, a je zahteven tudi klic sodobne družbe.

V januarju bo minilo 100 let od rojstva duhovnika Antona Štrancarja, ki je v Podnanosu obnovil duhovni del FSR. Poskrbel je tudi za gradbeno obnovo kar petih podružnih cerkva.

Z božjo in medsebjno pomočjo bomo skušali širiti Frančiškovo veselje v koščku naše lepe Vipavske doline.

Nadja Lozej OFS

Srečanje bratstev koprške škofije na Sveti gori

Na nedeljo Kristusa Kralja smo se bratje in sestre Frančiškovega svetnega reda koprške škofije zbrali pri daritvi svete maše pri Svetogorski Kraljici, ki jo je daroval p. Benedikt Emberšič, somaševala pa sta naša duhovna asistenta p. Janez Kurbus in br. Marjan Potočnik.

Nagovor pred sveto mašo je lepo oblikovala s. Cvetka Kompara. Orisala je življenje svete Elizabete Ogrske, plemkinje, ki je zavetnica našega OFS in smo njen god praznovali 17. novembra.

Tudi na gradovih srednjega veka so živele plemenite duše. Ena takih je bila prav sv. Elizabeta. Umrta je stara komaj 24 let, pa je svojemu možu, s katerim so jo zaročili že štiriletno, rodila tri otroke, postala vdova in z deli ljubezni, milino in svetostjo postala znana po vsej tedanji Evropi. Že tri leta po njeni smrti jo je papež Gregor IX. razglasil za svetnico. Upravičeno si je zaslužila naslov »tolažnica ubogih in okrepčevalka lačnih«, saj je v bolnici, ki jo je sama ustanovila, stregla kot zadnja dekla.

Zelo lepo nas je v pridigi nagovoril p. Benedikt. Kristus Kralj je na križu in nam prinaša kraljestvo resnice in življenja, kraljestvo svetosti in milosti ter kraljestvo ljubezni in miru.

Po pridigi smo vsi bratje in sestre OFS obnovili svoje zaobljube.

Na naši nadaljnji poti naprej še prošnja: »Sveta Elizabeta, naša slavna zavetnica, izprosi nam vztrajnosti, da bomo vedno, vse dni življenja, ljubili Jezusa, da bomo nekoč s teboj deležni večne slave.«

Na koncu svete maše je s. Barbara Furlan Markeš povabila vse zbrane vernike, naj se nam pridružijo vsi tisti, ki jih je lik in življenje sv. Frančiška navdušil. Vsakega bomo z veseljem sprejeli. Skupaj smo močnejši!

Po prejemu slovesnega blagoslova je zadonela pesem ob mogočnem igranju na orgle organista Tineta - Martina iz Grosupljega.

Razšli smo se veseli v duši in s Frančkovim pozdravom:

MIR IN DOBRO!

s. Mirjam Marinič in s. Tatjana Melink

Spomin na Jožico Vidmar z Angelske Gore

Letos sem se udeležila ignacijanskih medredovniških duhovnih vaj v Ignacijevem domu v Ljubljani. Za uvod smo dobili v premišljevanje 1 Kr 19 - Elijev beg v puščavo ... in glej zgodila se mu je Gospodova beseda rekoč: »Kaj delaš tu Elija?«

Ob tem premišljevanju se mi je utrnul spomin izpred sedeminpetdesetih let, ko še nisem dopolnila tri leta. Bili smo pri popoldanskem počitku. Naenkrat sem zaznala presunljivo bolečino: mama je izgubljena do kraja. Silno se mi je zasmilila. Človeku se globoko zasmili človek, ki je do kraja izgubljen. Počakala sem, da sta sestra in bratec zaspala. Potem sem smuknila s postelje, splezala na okno in skočila ven. Bila sem v spodnjem krilu ... Tekla sem in tekla mami naproti, a mame takrat ni bilo doma. Bila je v porodnišnici. Tekla sem mimo prvih sosedov do ovinka, kjer je stal velik križ. Križani me je pritegnil. Vedela sem, tu mimo bo prišla mama z nasprotne strani. Tu pod križem se bova srečali. V tem spokojnem miru in objemu sem zaspala. Zbudila me je skupina mimoidočih sosedov: »Vsi te iščemo! Kaj delaš tukaj?« Odgovorila sem jim: »Mamo čakam!« Soseđa me je vzela v naročje. Že takrat sem se zavedala, da ne razumejo mojega odgovora ...

Mama je svoje otroštvo preživljala v vojnem času in v primežu političnih bojov. Njen ata, ki se je v 1. svetovni vojni boril v Rusiji, je v drugi svetovni vojni deloval kot terenec in je z drugimi vodilnimi partizanskimi revolucionarji snoval priprave za drugo zasedanje AVNOJ-a v Bosni. Po težkem zločinu – izdaji domobrancev – je umrl za tetanusom.

Kaj vse se je tedaj naložilo v mamino otroško dušo, samo Bog ve, a mama je ostala vselej zaščitniška do svojega pokojnega ata, vendar jo je misel na atov zločin večkrat pretresla. Ni ga mogla izgovoriti in izročiti Cerkev, se vreči v njeno naročje in svobodno zadihati. Oklenila se je vere, oklenila se je Boga. Verjela je, da jo samo On in le edino On razume. Posvetila se je dobrodelnosti. V vsem svojem življenju je iskala moč v Njem. Ob maminem križevem potu življenja sem si večkrat dejala: »Najtežjo dediščino starši zapustijo svojim otrokom, če umrejo na tak način.«

Konec julija so me domači poklicali, da je mama zelo oslabela, naj pridem domov. Mama je bila slabotna in ni mogla več vstati. Vdano je prenašala svoje poslavljanje. Večkrat je molila: »Po Njegovem prebriskem trpljenju usmili se nas in vsega sveta.« Ko ni več zmogla izgovarjati besed, me je spodbujala, naj sama molim. Ob odhodu, na praznik sv. Klare Asiške, sem ji rekla: »Mama, Jezus in Marija vas imata rada!«

Uvod pri sv. maši na Sveti Gori na praznik Kristusa Kralja vesoljstva

Drage sestre in bratje FSR in vsi tu
navzoči!

O srečila nas je velika milost Božja, da smo se prav danes na ta veliki dan, ko obhajamo praznik »Kristusa kralja«, zbrali tu okrog Svetogorske Matere Božje z namenom, da bomo obnovili naše zaobljube, ki smo jih pred nekaj leti napravili, ko smo

Z otroškim zaupanjem in vero je prikimala. Ko so mammo odpeljali od doma, smo še nekaj časa ostali pred hišo. Zaznala sem blag mamin objem, še več – vse stvarstvo mi ga je podarjalo. Ob maminem poslavljanju sem dobesedno doživljala čustvovanje tiste malega triletnega otroka, spečega pod najrodovitnejšim drevesom – pod KRIŽEM – in Njegovo usmiljenje je bilo očitno oprijemljivo. Po Mariji Pomagaj Bogu hvala.

Po dobrem mesecu smo se poslovili tudi od zveste Frančiškove sestre **Milene Vidmar**. Tudi njeno življenje je izgorelo v darovanju za družino in župnijo. Naj ji Njegovo usmiljenje podeli svoj MIR!

s. **Mihelka Vidmar**, ŠS

S. Jožica smo obširneje predstavili v prispevku Sestra Jožica Vidmar z Angelske gore nad Ajdovščino, Brat Frančišek, 2018, 6

stopili v Frančiškov svetni red. Obenem bomo obhajali god sv. Elizabete Ogrske, ki je naša zavetnica – zavetnica Frančiškovega svetnega reda – širom sveta.

Naj vam da Gospod svoj mir. Vedno se veselite v Gospodu. Naj bo to veselje pri tej sv. maši naša ponižna molitev. Dviga naj se kakor kadilo pred Božje obličje. Veselimo se in ponovno odkrijmo, da smo vsak dan napolnjeni s tolažbo in milostjo sv. Duha. To je izkušal tudi sv. Frančišek. Bog nam vedno ponuja najboljše: da bi vedno bolj ljubili svoje bližnje, da bi vedno bolj izpolnjevali svoje naloge, da bi hodili po poti Frančiškove poklicanosti kot sol zemlje in luč sveta. Po Jezusovih besedah: »Po tem bodo spoznali, da ste moji učenci,

če boste ljubili drug drugega,« ki jih je v svojem evangeliju ohranil apostol Janez, je Kristusova cerkev od vsega začetka pa do današnjih dni imela za eno svojih prvih nalog pomagati tistim, ki so v kakršni koli stiski.

Sveta Elizabeta Ogrska se je rodila leta 1207 na Madžarskem očetu kralju Andreju II. Arpadoviču in materi Gertrudi Andrech – Meranski (iz plemiške družine, ki je imela obsežno posest na naših tleh s središčem v Kamniku). Komaj štiriletno so jo zaročili z turingijskim mejnim grofom Ludvikom IV. in odtlej je živela na gradu Wartburg v Turingiji. Ko ji je bilo štirinajst let, se je poročila. Že naslednje leto je rodila sina Hermana, dve leti kasneje hčerko Zofijo, po mozevi smrti pa še hčerko Gertrudo.

Sv. Elizabeto si lahko vzamemo za vzgled. Po mozevi smrti je Elizabeta zapustila Wartburg ter odšla v Eisenach, kasneje pa v Marburg. Živela je zelo skromno. Na dan velikega petka se je z rokami na oltarju frančiškanske cerkve v Marburgu odrekla vsemu posvetnemu blišču in se z veliko vneto se posvetila delom usmiljenja. Dala je zgraditi v Marburgu z lastnimi sredstvi bolnišnico za najrevnejše bolnike in jim stregla. Slavili so jo kot tolažnico ubogih in okrepčevalko lačnih. Umrla je komaj 24 let stara ter je vse svoje premoženje in obleko razdelila revežem. Na njenem grobu so se dogajali čudeži, zato jo je papež Gregor IX. že po nekaj letih razglasil za svetnico.

Upam, da bo to naše razmišljanje marsikoga ganilo in srca se dotaknilo, zato vas, dobri ljudje, iskreno iz srca vabimo, da se nam približate in v naš krogu stopite.

Ne bo vam žal!

Hvala vam in vse dobro vam želimo FSR.

ŽIVI ROŽNI VENEC

50 let molitvene pobude

1971-2021

ŽETEV za molivce Živega rožnega venca, ki molijo za edinstvo Cerkve, nove duhovne poklice, svetost in stanovitnost poklicanih

Drage molivke in dragi molivci Živega rožnega venca!

Na angelsko nedeljo, 5. septembra 2021, je bilo na Brezjah romanje molivcev Živega rožnega venca. Zbrali smo se ob 15h k molitvi in potem nadaljevali srečanje s sveto mašo, ki jo je daroval provincialni minister p. Marjan Čuden. Ni nas bila množica, smo pa tisti, ki smo bili, pristno molili toliko bolj goreče za nove duhovne poklice. V rubriki Žetev si želim, da bi nam skozi celo leto govorile misli p. Marjana, ki jih je podelil z nami med nagovorom po evangeliju. Začel je takole:

»Vse vas prav lepo pozdravljam. Prav poseben pozdrav pa p. Krizostomu, ki je za p. Pashalom in p. Leopoldom postal ne samo voditelj, ampak srce in ogenj Živega rožnega venca.

Letos praznujemo petdeset let od te lepe pobude. Ko sem bil še mašni strežnik, je prišel v našo župnijo p. Leopold

Grčar. To je bilo v Ljubljani na Viču. Bili smo velika skupina ministrantov. Okrog šestdeset. P. Leopold nas je tako navdušil za Živi rožni venec in s tem za molitev za nove duhovne poklice, da smo vsi pristopili. Bogu hvala za te goreče patre in za p. Krizostoma, ki to delo nadaljuje.

Za nas je današnji praznik 114. obletnice kronanja Marije tukaj na Brezjah zelo pomenljiv. V rožnem vencu molimo: »... ki je Tebe, Devica, v nebesih kronal.« Mi, slovenski katoličani, smo Marijo iz hvaležnosti kronali že tukaj, da bi vsi lahko videli, kako srčno dobra je Marija kot Kraljica, še bolj pa kot naša Mati.

Naj bo ta današnji romarski shod priložnost, da v sebi osvežimo molitev rožnega venca, ker se včasih zgodi – saj smo samo ljudje – da molitev rožnega venca preide v navado in utone v neko prazno rutino.«

- Začetek – Frančiškanski samostan Kamnik 1971, Gojenci serafinskega kolegija in br. Pashal GORJUP
- Dolgoletni voditelj vse do smrti 8. 2. 2020 - p. Leopold GRČAR OFM, ki zapusti preko 10.000 molivcev
- Nadaljuje delo in povezuje molivce preko posebne rubrike v Bratu Frančišek pod imenom ŽETEV - p. Krizostom KOMAR OFM

VABLJEN, DA POSTANEŠ ČLAN/ČLANICA MOLITVENE POBUDE

Piši na: zivi.rozni.venec@ofm.si ali krizostom.komar@rkc.si

OBVEZA MOLIVCA

Vsak dan zmoli desetko rožnega venca za nove duhovne poklice.

Živi rožni venec

bf 1/2022

ZAHVALA IN PROŠNJA

Nekateri pošiljate v kuverti dar za ŽRV. Hvala vam. Lahko pa tudi nakažete na **TRR: SI56-2900-0001-7573-735** pri UC banki s pripisom: »za ŽRV«. **BOG POVRNI ZA VSAK DAR!** Kontakt: krizostom.komar@rkc.si, telefon: 07-338-14-74

PRIČEVANJA MOLIVCEV ŽRV

Še naprej ste povabljeni, da napišete kratko pričevanje, svoje misli ob molitvi desetke za nove duhovne poklice, ki bo objavljeno v tej rubriki Žetev.

Novi molivci se pridno pridružujejo, po nekaj na mesec.

p. Krizostom Komar OFM

ŽRV darovi za revijo Brat Frančišek
november – december 2021 = **445 €**

- 10 € Veronika Oder, Karmen Kravos, N.N., Rihard Cibej, Olga Rebevšek
- 15 € Slava Nedoh, Marija Vidmar
- 20 € Anton Krošelj, Ivanka Požaršek, Anica Tolar, Katarina Metka Stres, Karolina Levstek, Olga Stavar, Anica Bokan
- 25 € Tadej Škerjanc
- 30 € Anica Ličen, Marija Sever
- 40 € Ivanka Zupančič
- 50 € Estera Ušaj, Franc Klemenčič

RAZMIŠLJANJE za 1. desetko

Svetlega dela rožnega venca:

KI JE BIL KRŠČEN V JORDANU

Sveto pismo govori (Mr 1,9-11)

Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu.¹⁰ Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa, ki se razpirajo, in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob.¹¹ In zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

Razmišljanje:

Pisateljica Berta Golob razmišlja:

To je bil dan, ko so onemel vode Jordana. Kdo je pomešal vloge, da se sin neba daje krstiti otroku grešne zemlje? Od tega dogodka dalje kaže Božji Sin pot vsem krščenim. To je pot oznanjevanja z besedo in dejanji. On je živi zakrament in znamenje na našem osebnem in občestvenem potovanju vere v odprto nebo, od koder prihaja glas: To je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte.

Moj krst, tvoj krst; moja in tvoja izpoved vere. Moje in tvoje oznanjevanje z besedo in zgledom. Ali je pristno ali je ponarejeno? Pogumno ali pritajeno? Ali je zavzeto in nepričakovano?

Ki si bil krščen v Jordanu, utrdi nam vero in moči zakramentalne milosti.

FRANČIŠKOV PRIJATELJ

V času, ki ga živimo, ugotavljamo, da na plano prihaja egoizem posameznika in zaverovanost v svoj prav. Človek se sklicuje na svobodo in pravice, do onemoglosti. Pozablja pa, da ob njem živijo drugi, ki so ranljivi in vredni vsega spoštovanja in pomoči.

Takemu človeku beseda pokorščina ne pomeni ničesar. Vzklik iz litanij: Jožef najpokornejši, pa nam kristjanom

pove, kaj pomeni pokorščina in da gre za poslušanje; Tihoto, poslušanje Boga, razmišljanje in odgovorno ravnanje, ki želi izpolniti Božjo voljo. Po drugih nam govori Bog, tudi s tem, ko jih poslušamo in ubogamo.

Brez Božje bližine in predanosti Njemu, pokorščina nima smisla in lahko vodi v totalitarizem, kjer se ne sme drugače misliti in ravnati. Še posebej tisti, ki so slišali Gospodov glas in mu sledijo, so zgled za nas.

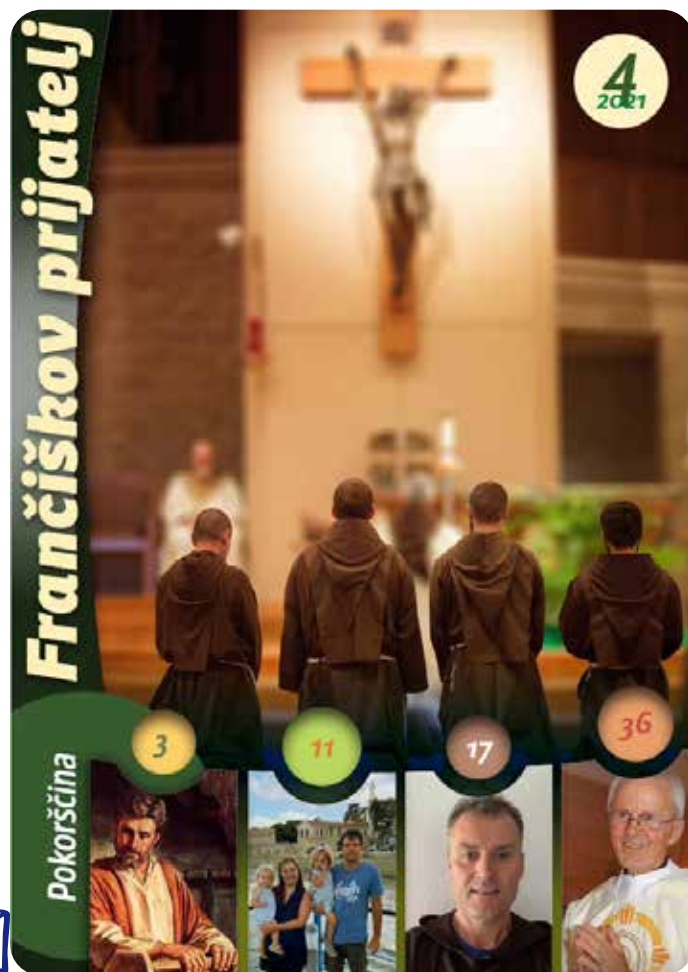
Br. Vlado je opisal, kako je zaslišal Božji klic. In pa mladi, ki so šli, ker so prejeli povabilo: Pridi tudi ti...Pa čeprav samo na Nanos. Naslednje povabilo ali pa klic bo kam drugam...

Kriza družbe ni samo v Franciji, ampak tudi drugod. Najbrž tudi v misijonih. Samo drugačna je in se stvari drugače dogajajo. Bratje so hvaležni, da se je seme evangelija vraslo v afriška tla.

Nekaj stvari se je v času korone vseeno dogajalo. O njih lahko več preberete v reviji.

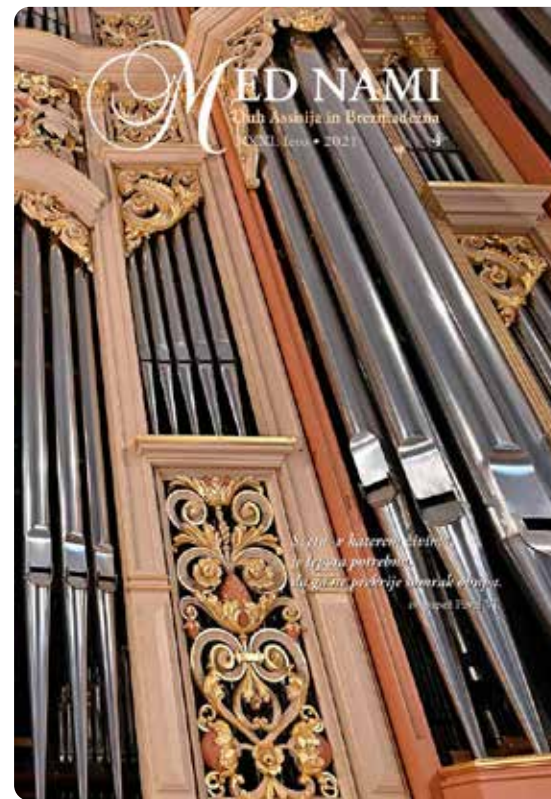
Božji služabnik Antonio Bello in pa br. Pavel Košir sta lahko zgled tudi nam, kako hoditi za Jezusom, ubogim in pokornim.

Pa še o kakšni novi knjigi lahko preberete in jo tudi naročite. Veseli bomo, če nas boste spremljali in brali.

MED NAMI

Zadnja številka revije Med nami je zaznamovana s sinodo, s katero se začneja pot, ki bo trajala vsaj dve leti. To pot naj bi prehodili vsi skupaj, tisti »od blizu« in tisti »na obrobju«. O tem razmišlja avtor uvoda. Tema se nadaljuje v naslednji rubriki, v kateri spregovori naš stalni sodelavec, nadškof v Smirni, p. Martin Kmetec. Da je njegova nadškofija v stiski, nam pove na koncu, ko potrka na našo radodarnost za pomoč pri obnovi cerkva, ki so res v slabem stanju. Vmes pa so še besede papeža Frančiška, ki razlaga tri ključne vsebine sinode: občestvo, soudeležba, poslanstvo.

Avtor Svetopisemskih ikon se poda na raziskovanje skupne poti Božjega ljudstva skozi zgodovino.

Sestre klarise nas vabijo, da bi skupaj krenili na pot odrešenja in molili drug za drugega.

Kako hvalita Gospoda v sestri luni in zvezdah, sta povedala zakonca Boris in Cvetka Kham.

V Frančiškovem svetnem redu so se v zadnjih mesecih zgodile velike spremembe: Bogu hvala za volilne kapitlje v vseh treh pokrajinah v Sloveniji in na svetovni ravni. Prebrali boste lahko, kaj sporoča bratom in sestram Frančiškovega svetnega reda papež Frančišek.

P. Miha Drevenšek ne neha vznemirjati: bil je osrednji lik ob praznovanju misijonske nedelje v njegovem rojstnem kraju na Vidmu pri Ptuj, najdete pa lahko tudi predstavitev knjige Daleč naprej je tekel.

O svojem misijonu na Grenlandiji nam je marsikaj povedal p. Tomaž Majcen.

Iz Assisija se kar naprej utrinja, tokrat pri Sveti Trojici v Halozah, kjer sta bili dve lepi srečanja, srečanje asiških romarjev in obiralcev asiških oljk.

Romarji, ki so bili na romanju v Assisiju, se ga z veseljem spominjajo. Duh Assisija v Celju je bil vsebinsko bogat, lepo je bilo tudi srečanja družine minoritskega patra Tarzicija.

Sestra Iva Horvat je izrekla večne zaobljube v redu frančiškank Marijinih misijonark, poslovil pa se je naš dragi p. Jože Osvald. Bog mu daj večni mir!

Revija se zaključuje z željo, da bi v temo negotovosti, strahu, naveličanosti in razdeljenosti zasijala Luč!

V vsakem vremenu

Ljubi me, Gospod
v vsakem vremenu:
v snežnem metežu in mrazu,
v viharju in toči,
ob strelah in grmenju,
v suši in dežju,
v jasnem in oblačnem,
v rahlem vetriču in jutranji rosi,
v pomladi, poletju,
jeseni in zimi,
vsak dan me ljubi, Gospod!
Edino nate se zanesem,
ker vem, da si zame
trpel, umrl in vstal.
Tvoja ljubezen je moja moč
in zato Ti nežno šepetam:
Tudi jaz Te ljubim, Gospod.

Robert Bahčič OFM

Frančiškove ženske

Enzo Fortunato

Vsak dan se na zemlji rodi več kot sto tisoč žensk. Nekatere preživijo le kakšno uro, druge mesec ali leto dni, nekatere sto let, a so med njimi tudi žene, ki nikoli ne umrejo. Nekaj pa res drži – navdihujejo nas z lepoto. V čem je ta lepota? Je telesna, o kateri običajno govorimo? Morda pa gre za drugačno lepoto? Ne tisto, povezano z obleko, videzom, predmeti? Lépo jemlje dih. Lepota je občutek omamljenosti. Lepota, ki zažari.

Gre torej za »Frančiškove ženske«. To témo nam prinaša koledar za leto 2022 v izdaji revije Sveti Frančišek iz Assisija. V vseh letih smo predstavili številne tematike, a nikoli žensk. Do tega spoznanja nas je vodila izdaja papeževe enciklike *Vsi smo bratje*. Njena izdaja je bila zelo odmevna in polemična: Zakaj je papež uporabil samo besedo »bratje« in ne tudi »sestre«? Sveti Frančišek Asiški je z besedo »bratje« nagovoril vse verujoče in neverujoče, moške in ženske. Sam papež Frančišek je v uvodu v encikliko podrobno opisal, kaj je imel v mislih asiški svetnik z izrazom »bratje«: *Vsi bratje* je zapisal sv. Frančišek in nagovoril vse brate in sestre ter jim predlagal življenje s priokusom evangelija. Tudi mi smo na svoj način želeli osvetliti eno izmed globokih ran, ki tarejo našo družbo: ženske so prepogosto žrtve neenakosti, zlorab in nasilja, ki se včasih konča tudi z ubojem.

Ženske so imele v Jezusovem in Frančiškovem življenju izjemno vlogo.

V Kristusovem času je bilo sila nepri- merno, da je imel rabin – učitelj za svoje učenke tudi ženske, še posebno take z

vprašljivo preteklostjo. Temu navkljub je bila Marija iz Magdale zvesta Jezusova privrženka, stala je pod križem. Prvi se ji je v velikonočnem jutru prikazal Gospod in jo poklical po imenu.

Tudi ob Frančišku najdemo mamo Pico, Klaro, Jakobo di Settesoli, Nežo Asiško in številne žene brez imena, ki predstavljajo pomembne etape na njegovi poti k svetosti. So še mnoge druge kot Klara, odločene stopati po poti, ki jo je on pokazal: Angela iz Foligna, Elizabeta Ogrska in Marjeta Kortonska. Tu so še od mrtvih vstala žena, žena viteza Celana, dečkova mati iz Suesse Pometie, žene iz Greccia ... Ženske, ki živijo svoje

diakonstvo, služijo z mnogimi odtenki ljubezni, vere, velikodušnosti.

A imeti pogum kot Klara, ki zbeži z doma, da bi bila posvečena v Porciunkuli, za mistiko, oskrbo ranljivih, za nudenje pomoči, podpore in za dobrodelnost!

V vsaki od teh žena najdemo lastnosti, ki so oblikovale Frančiška: biti mati, tisti bratje, ki so si izbrali posvečeno življenje v samotiščih, naj bodo trije ali največ štirje. Dva sta v materinski vlogi in skrbita za dva sinova ali vsaj enega. Dva, ki sta kot materi, posnemata Martino življenje (Lk 10, 38-42), sinova pa sledita Mariji (FF 136).

Učenjaki nas opominjajo, da v trenutku našega odhoda izginejo prav vsi – mož, otroci, prijatelji, oče, hiša, denar, dediščina ... V zadnjih trenutkih našega tuzemskega življenja, ko zberemo vse moči, naš razum, srce in volja osvetlijo samo njo: mamo.

Obstaja še eno vprašanje, ki vodi ta koledar: Kakšen je Frančiškov odnos do žena? Najpomembnejše je, da glede vrednosti ne izpostavlja nikakršne hierarhije – ne po spolu ne po življenjskem

stanu. Nikoli ni verjel, da je moški po zaslugi svojega spola boljši od ženske ali da je duhovnik, ki so mu bili vsi poslušni in mu izkazovali spoštovanje, zaradi svojega stanu boljši od laika. Zanj je bilo pomembno le eno: »spokoriti se«, spreobrniti se, saj ni drugega načina za naše odrešenje.

Tonino Bello (1935-1993), škof in član OFS, je za Marijo, najznamenitejšo ženo na svetu, prihranil različne nazive: zaljubljena Žena, Žena vsakdanjega kruha, elegantna Žena, pogumna Žena, Žena naših dni ... in besede, ki sledijo: Marija, resnična žena, ikona ženskega sveta, poniževanega v egiptovski deželi, podložnega v služanju faraonom vseh dinastij, obsojenega na praženje obraza ob loncih s čebulo in ob peki opeke predrznežem za gradnjo njihovih mest, mi te prosimo, rotimo za pomoč vsem ženskam na tej zemlji.

Odkar so ti na Kalvariji prebodli dušo, ti ni tuj noben materin jok. Ni je samotnosti vdove, ki je ti ne bi izkusila, ni ponižanja ženske, do katere ne bi čutila usmiljenje.

Prevod in priredba s. V. Ščuka OFS

Tomaž Čelanski

Življenje našega blaženega očeta Frančiška - Vita brevior

Uvodna beseda

Francoski frančiškoslovec Jacques Dalarun je leta 2007 iz virov izbral dovolj podlage za domnevo, da je Tomaž Čelanski (ok. 1185 –ok. 1265) poleg že znanih spisov (*Vita S. Francisci*/Življenja sv. Frančiška [iz 1228] in iz njega izpeljana *Legenda ad usum chori*/Korna legenda [iz 1230], *Memoriale in propositum animae*/Spominjanja [iz let med 1244 in 1247], *Tractatus de miraculis*/Razprave o čudežih [iz časa med 1254 in 1257]) napisal še en Frančiškov življenjepis. Našel je namreč fragment, ki na novo opisuje zadnji dve leti Frančiškovega življenja in je verjetno del daljšega spisa.

Lahko si predstavljate njegovo vznemirjenost, ko mu je leta 2014 prijatelj Sean Field iz Vermonta, ZDA sporočil, da na neki dražbi v New Yorku prodajajo rokopis, ki ima natanko takšno vsebino, kot jo je pričakoval v tem delu. Laura Light je namreč v spremnem gradivu rokopis tako dobro opisala, da je Dalarun zaslutil, da se tukaj skriva nekaj zelo pomembnega. Uspelo mu je prepričati vodjo oddelka za srednjeveške rokopise pri Francoski narodni knjižnici Isabelle Le Masne de Chermont, da je odobrila izdatek za nakup in je za to ustanovo za 60.000 € kupil knjižico veliko komaj 8 x 12 cm, ki poleg tega rokopisa vsebuje še nekaj drugih Frančiškovih spisov (*Razlago očenaša*, *Opomine*) ter nekaj različnih

govorov. Jasno je, da gre za kodeks iz nekega italijanskega samostana, ki je nastal v desetletju po 1230. Da gre za Tomaževo delo je razvidno iz predgovora. Kodeks

je prišel do nas neopažen verjetno zaradi svoje skromnosti; je povsem frančiškanski: brez okrasov in inicialk.

Če je prvo žitje nastalo po naročilu papeža kot uradni življenjepis ob kanonizaciji, dozda drugo po naročilu brata Elija, pa Dalarun domneva, da je to – vmesno – nastalo iz potrebe bratskega življenja. Strokovnjaki ga umeščajo v leta med 1232 in 1239, torej dokaj zgodaj, a a med prvo in drugo Čelanovo delo. Prvo se je mnogim zdelo predolgo, na dan pa so prišle še druge novice. Tomaž je uvidel, da je sicer opisal Frančiška, da pa ga ni razumel; zdaj ga razume bolje ... zato se loti novega spisa. A za koga? Najverjetneje za brate, saj je v besedilu poseben poudarek ravno na vrednoti bratstva. In to z ljudmi in s stvarstvom.

Novica o odkritju je prišla na dan 16. januarja 2015 v francoskem tisku in se razširila po vsem frančiškanskem svetu. Jacques Dalarun je že pripravil kritično izdajo, ki je izšla v reviji *Analecta Bollandiana* št. 133, junija 2015, str. 23–86. Odtlej je nastalo že nekaj prevodov v sodobne jezike. Zdaj pa bomo v Bratu Frančišku v podlistkih sledili tudi poslovenjenemu besedilu tega dela.

V besedilu, ki mu bomo sledili v naslednjih mesecih bo stopila pred nas vrsta novih dogodkov iz Frančiškovega življenja, pa tudi že znanih, a povedanih iz novega zornega kota. Blagoslovljeno in plodno branje vam želim.

prevajalec br. Miran Špelič

Nabi musa – biser puščave

In tam v moábski deželi je Mojzes, služabnik Gospodov, po Gospodovem ukazu umrl. Pokopal ga je v dolini v moábski deželi nasproti Bet Peórju, za njegov grob pa do današnjega dne ni izvedel nihče. Mojzes pa je imel, ko je umrl, sto dvajset let; oko mu ni otemnelo in moč ga ni zapustila. Izraelovi sinovi so Mojzesa trideset dni objokovali na moábskih planjavah; potem so pretekli dnevi jokanja in žalovanja za njim. (Mz 34, 5-8)

Sedem kilometrov jugozahodno od Jerihe in 24 kilometrov vzhodno od Jeruzalema se po islamskem izročilu nahaja *Maqam al-Nabi Musa*, grob preroka Mojzesa. Ustanovitelj tega *Maqam al-Nabi Musa* je bil sultan Al Zahir Baibars (1260-1277). Po vsej verjetnosti je bil kraj prvi dan hoda za romarje iz Jeruzalema proti Mekki. Tako so romarji od tu nadaljevali preko reke Jordan navzgor proti gori Nebo, kjer je Mojzes, služabnik Gospodov, umrl. To mesto naj bi bilo romarska postaja za muslimane, ki se omenja že leta 1348.

Prerok Mojzes

Muslimanska tradicija ne upošteva svetopisemskega zapisa o Mojzesovem grobu, za katerega nihče ne ve, ampak prinaša svojo verzijo, in sicer, da so na gori Nebo na mestu, kjer je bil Mojzes pokopan, angeli kopali rov z gore pod reko Jordan in na to mesto prenesli njegovo truplo. In tako je bila pozidana mošeja v izmeri (15x10 m). Kenotaf sam stoji v smeri vzhod–zahod in je dolg 4,7 m in visok 1,7 m, iz naravnega kamna in

prekrit z zeleno »kiswa«, v pregrinjalo pa so vtakane besede iz Korana. Vse to pokriva polkrožna kupola.

Leta 1920, v času osmanske oblasti so kraj lepo uredili in znova vzpostavili »romanja« od Nabi Musa do Jeruzalema. Zgodilo se je ravno na pravoslavno veliko noč. Razumeti je bilo, da je to

izzivanje kristjanov, kajti slavje je trajalo kar tri dni. Dominikanski pater Felix Marie-Abel opisuje dogodek kot »arheološki unikum«, ki nima osnove razen izzivanja kristjanov. Krščanski romarji v Jeruzalemu so muslimanski spektakel najprej občudovali, ob razkritju ozadja pa nič več. Ugotovili so, da so bili ti

romarji bojeviti in nič pobožni. Saladin kot varuh Palestine je hotel narediti tradicijo na osnovi mita, da je bil sem prenesen prerok Mojzes, kar pa nima utemeljitve.

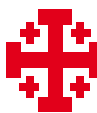
Zunaj Nabi Musa je tudi pokopališče, rezervirano za muslimane, ki so hoteli biti tu pokopani. V 1. svetovni vojni so pokopavali tu tudi vojake, prav tako tudi padle v vojni 1967. Tako se ugotavlja, da je nekako 8.000 grobov.

Božja pot

1917 je tu prenehala vihrati otomanska zastava. Kraj je postal središče palestinskega nacionalizma pod Britanci. 1937 je bilo prepovedano sleherno proslavljanje. Z nastankom Jordanije 1946 pa je oblast kraj zavarovala celo z vojaško postojanko. 1987 pod upravo Izraela so bila slavja znova dovoljena. Prva intifada je znova zaustavila romanja. Šele z mirovnim načrtom iz Osla je palestinska oblast znova vzpostavila romanja leta 1997. Sledila je prekinitev leta 2000 – druga intifada. In leta 2007 se je svetišče znova odprlo. Odprtje je bilo izvedeno z velikim sijajem, s palestinskimi zastavami, folkloro in navzoč je bil tudi jeruzalemski mufti s vidnimi palestinskimi osebnostmi. Slavje je trajalo tri dni z molitvami, da bi jih prerok Mojzes uslišal.

Danes je blizu Nabi Musa speljana izraelska cesta, ki pelje iz Jeruzalema na Mrtvo morje in v Jeriho. Zgodba o Mojzesovem grobu nikogar ne prepriča, zato tudi nimajo želje, da bi zavili še na ta kraj. Odlomek iz 5. Mojzesove knjige o Mojzesovi smrti na gori Nebo je dovolj prepričljiv.

Po virih pripravil
p. Peter Lavrih OFM

Advent v Pragi

25. do 28. novembra 2021

V šentvidu, v cerkvi svetega Vida, sem bil 10. oktobra pri sveti birmi. V škafli s sladkarijami, ki mi jo je poklonil boter, je bila tudi kuverta s povabilom na adventno romanje v Prago. Babi, dedi in jaz nismo vedeli, ali bo romanje v Prago sploh možno zaradi korone. Dva dneva pred odhodom je bil odhod potrjen. Na Komisariatu za Sveto deželo so se res zelo potrudili za izpeljavo potovanja. Do sedaj še nikoli nisem bil na romanju.

Oči je dedija, babi in mene odpeljal na železniško postajo v Ljubljani, kjer smo se zbrali ob 8. uri. Skupaj s patrom Petrom nas je bilo samo deset. Na poti do Prage smo nekajkrat zamenjali vlak. Najprej so nas peljale Slovenske železnice, potem avstrijska železnica, nazadnje pa češka železnica. Vožnja z vlakom je zelo udobna. V avstrijskem jedilnem vagonu si moral pijačo odnesti v svoj vagon, v češkem jedilnem vagonu pa smo lahko tudi jedli. Pot do Prage je hitro minila, ker smo od Gradca do Prage igrali tarok. Zmagal sem, kar je pot še polepšalo.

V Prago smo prispeli malo pred 20. uro, po skoraj dvanajstih urah vožnje.

Pater Peter je na železniški postaji kupil karte za mestni promet. Prišel je z eno dobro in eno slabo novico. Slaba je bila ta, da je dobil le tri vozovnice, dobra pa ta, da je ostali ne potrebujejo, ker so prestari. Do hotela smo se peljali s podzemno železnico do postaje I. P. Pavlova. Blizu postaje Pavlova je bil naš hotel v Žitni ulici. Hitro smo se dogovorili, da gremo še v pivnico U Kalicha. Pivnica je bila blizu, zato smo se odpravili peš. Pri vходу v pivnico nas je pričakal dobri vojak Švejck, ki je tam čakal svojega nadporočnika Lukaša, ker njega ni bilo, pa

smo bili dobri mi, romarji. V pivnici ni bilo drugih gostov razen nas. Iz pivnice smo kar hitro odšli, ker jo zapirajo že ob devetih. Po pripovedovanju je bilo v pivnici včasih vedno veliko gostov, tako da tudi vstopiti nisi mogel, ker je bilo vse zasedeno.

Drugi dan smo se s tramvajem peljali do cerkve Blažene device Marije. V cerkvi imajo kip Praškega Jezuščka, velikega malo manj kot 50 cm. Podarila ga je španska kraljica, znan pa je po tem, da ima zelo veliko podarjenih oblekic. Za preoblačenje skrbijo nune. Na razpolago imajo skoraj 300 oblek. Župnik karmeličanskega reda nam je dovolil, da smo imeli mašo v kapeli ob zakristiji.

V kapeli je bilo topleje kot v cerkvi. Po maši smo se še slikali z Jezuščkom.

S tramvajem smo se odpeljali na Malo Strano. Peš smo šli čez Karlov most. Na mostu je veliko kipov svetnikov. Najbolj znan je kip svetnika Janeza Nepomuka. Če se dotakneš podstavka kraljice, ki gleda, kako bodo svetnika vrgli v vodo, boš po legendi še prišel v Prago in izpolnila se ti bo želja.

Tudi na romanju moraš jesti, zato nas je pater Peter peljal v Češko kuhinjo. Ob vstopu pokažeš potrdilo o cepljenju, da imaš vstop v restavracijo. Dobiš listek, na katerega vpišejo, kakšno hrano in pijačo vzameš. Ob izhodu pa plačaš. Imeli smo odlično kosilo.

S podzemno železnico smo se odpeljali do postaje Hradčani. Poseben dogodek za nas je bil obisk slovenske ambasade. Sprejela nas je veleposlanica s sodelavkama.

Darovi za Sveto deželo (oktober - november 2021): SKUPAJ 930 €

- 20 € Nedeljka Reljanovič
- 40 € Marija Stibilj
- 50 € Mitja Rihtaršič, gospod škof Peter Štumpf, Janez Ušeničnik
- 60 € Nika Beravs, Vlasta Globevnik
- 100 € Jožefa Rajer
- 200 € Niko Potočnik
- 300 € Goran Sabolič

Opisala nam je delo na veleposlaništvu, posebej zdaj, ko je Slovenija predsedujoča Evropski uniji. Vse delo zmorejo tri »vražje« ženske, kot jih ljubkovalno imenujejo. Tudi pogostile so nas s pravo prekmursko gibanico in pecivom. Za odrasle je bila becherovka in kava, zame pa sok. Na vrtu ambasade imajo tudi čebelnjak. Nekaj kozarčkov pridelanega medu imajo za posebna darila. Po obisku ambasade smo se s podzemno železnico odpeljali do Plečnikove cerkve. V cerkvi se je pater Peter dogovoril za sveto mašo naslednjega dne. Potepanja za drugi dan je bilo dovolj, vrnilo smo se v hotel. Za spanje je bil še prežgodaj, zato smo mi trije igrali še remi.

V soboto se nam je pridružil še patrovi prijatelj gospod Štefan. Štefan je iz reda

cistercijancev. Priprave, študij duhovništva in doktorat je opravil v samostanu v Stični. Govori tudi slovensko s pridihom češkega jezika. Zaradi bolne mame se je začasno vrnil v Prago. Zaposliti se je moral v odvetniški pisarni. S tramvajem smo se odpeljali na Hradčane. Tramvaj je vozil več kot pol ure, ker nas je pripeljal na drugo stran Hradčanov. Peš smo šli dol po starem delu mesta. Od zunaj smo si ogledali cerkev Loreto. V zakladnici cerkve hranijo monštranco, okrašeno s 6222 diamanti. V sam kompleks Hradčanov smo morali iti skozi kontrolo kot na letališču. Pogledali smo še v cerkev Svetega Vida ter se mimo Plečnikovih posegov v

gradu (vrt je zaradi zime zaprt) odpeljali v mesto. Tako kot včeraj smo imeli kosilo v Češki kuhinji.

Odpeljali smo se do Višegrada. Močna trdnjava je visoko nad Vltavo. Višegrad in Praga sta se menjavala kot prestolnica Češke. Na višegrajskem hribu je tudi velik kongresni center. Odpeljali smo se nazaj v hotel, da smo se malo odpočili. Spet s postaje Pavlova smo se odpeljali do Plečnikove cerkve Srca Jezusovega. Po arhitektovih načrtih so jo zgradili leta 1934. Cerkev je po arhitekturi nekaj posebnega. Notranjost je brez stebrov, sama cerkev pa je pravokotna, zvonik pa je po celi širini. Kamniti oltar ima ob vsaki strani kamnite svečnike. Šele kasneje so v vsak kot dodali oltar. Sveto mašo smo imeli v kripti pod oltarjem. Ker je bila maša zvečer, je tudi veljala za mašo v nedeljo, ker ne bi bilo časa pred odhodom vlaka. Petrov prijatelj g. Štefan, nas je povabil še v njihovo odvetniško pisarno. Tako kot običajno smo se peljali s tramvajem pol ure daleč. Tramvajška postaja je na tistem delu Prage, kjer so leta 1942 češki diverzanti izvedli atentat na Reinharda Haydricha. Bil je vodja protektorata Češke in Moravske. Umrli je zaradi posledic zastrupitve v bližnji bolnišnici Hospital na Bulovce. Prijatelj Štefan je tudi v odvetniški pisarni pripravil pogostitev: sadje, pecivo, kavo, sok in tudi viski. Pozno zvečer smo se z podzemno železnico odpeljali nazaj.

Zelo hitro so minili dnevi in že smo morali na pot nazaj. Vlak nas je ob 10. uri odpeljal proti Ljubljani. Ves čas od

češke meje nas je spremljala zasnežena pokrajina, šele v Sloveniji je ponehala bela snežna odeja. Vožnja hitreje mine, če igramo tarok. Pater Peter se je trudil, da bi izpeljal barvni valat. Štirikrat mu ni uspelo, šele petič ga je uspel narediti. Vmes pa je govoril, da bo zavel boljši veter in bo zmagal. Tarok smo prekinili, ko smo jedli v jedilnem vagonu in so nekateri dobili »poživitveni odmere« v obliki viskija. Ko dedi ni gledal, sem mu spil malo viskija. Nesporni zmagovalac v taroku sem bil tudi na poti nazaj.

Vse se mi bo vtisnilo v lep spomin: potovanje, družba, ogledi in prvič sem bil na Češkem.

Matija Kobav
iz župnije Svetega Vida nad Ljubljano

PRIJAVE po pošti, telefonu, na spletu ali e-pošti:
DRUŠTVO PRIJATELJEV SVETE DEŽELE V SLOVENIJI
Tržaška 85, 1000 Ljubljana, SLOVENIJA
Telefon: 01 24 44 250, GSM: 041 669 134
www.sveta-dezela.si
komisariat@rkc.si

Pri prijavi vedno oddajte podatke:

priimek in ime, rojstni datum, naslov,

številka osebnega dokumenta, e-naslov in telefon

Pozabljene spretnosti

Bučna rulada
z mletimi bučnicami

Potrebujete:

- ☞ 6 rumenjakov,
- ☞ 6 žlic sladkorja,
- ☞ 1 vanili,
- ☞ 1 limonin sladkor.

To umešajte. Že umešani masi počasi dodajte 100g suhih mletih bučnih semen in sneg iz 6 beljakov.

Vse skupaj vlijte na pekovski papir v pekač in pecite na 180 °C približno 10 minut.

Ko je biskvit pečen, ga še toplega namažite s kisló smetano in zavijte.

Postavite za nekaj časa v hladilnik, nato postrežete.

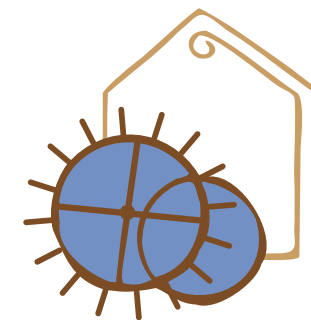
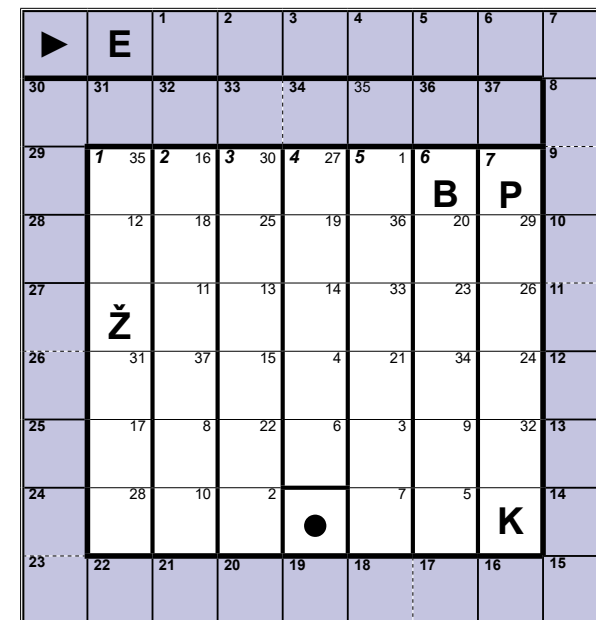

NAGRADNI OKVIR

Poiščite sedem besed s šestimi črkami, ki jih zahtevajo opisi, in jih navpično vpišite v debelo obrobljeni srednji del lika. Zaradi lažjega reševanja je nekaj črk že vpisanih. Če nato posamezne črke s pomočjo številke prenesete v okvir na robu lika, boste na osenčenih poljih od 1 do 37 prebrali verz znane ljudske cerkvene pesmi.

1. kdor oskrbuje cerkev, cerkovnik,
2. jed, zlasti iz stopenih jajc, ocvrta na maščobi,
3. del nekaterih vozil, navadno iz dveh vzdolžnih in več prečnih nosilcev, ki nosi druge dele vozila, okvir vozila,
4. slovenski pesnik, pisatelj, esejist, dramatik, kritik, urednik in prosvetni delavec, Engelbert (1873–1950),
5. osebe, ki si s prikritim poizvedovanjem, iskanjem prizadevajo priti do zaupnih gospodarskih, vojaških podatkov in jih posredujejo tuji osebi, državi,
6. slovensko Marijino narodno svetišče na Gorenjskem,
7. kdor piše pesmi.

Sestavil: Matej Pavlič

Pravilna rešitev iz prejšnje številke se glasi:
BLAGOR TISTIM, KI DELAJO ZA MIR!

Na uredništvo ste poslali 27 pravih odgovorov. Hvaležni smo vam za vaše vztrajno sodelovanje. Tokratni nagradjenci so:

1. nagrada: **Rozalija Kodba**, Gubčeva c. 5, SI-9252 Radenci.
2. nagrada: **Ana Alessandra**, Jakčeva ul. 2, SI-8000 Novo mesto.
3. nagrada: **Ivanka Tori**, Vintarjevec 7, SI-1275 Šmartno pri Litiji.

Rešitve pošljite na uredništvo Brata Frančiška (Ul. škofa Maksimilijana Držečnika 7, SI-2000 Maribor) do 10. februar 2022. Čakajo vas naslednje nagrade:

1. nagrada: Katarina Kompan Erzar, Andreja Poljanec: Rahločutnost do otrok
2. nagrada: Zadnja številka revije Magnificat;
3. nagrada: CD Hvalnice in večernice

prevedla Nena Bobovnik

**SV. BONAVENTURA:
KAKO SE RAZLIČNE UMETNOSTI
ZVAJAJO NA TEOLOGIJO / O TROJNI POTI**

Dve krajši deli, ki predstavljata Bonaventurovo mistiko in povezanost med teologijo (Bogom) in vseh ostalim, kar obstaja.

format 12,5 × 20 cm

mehka vezava

obseg 172 strani

cena 10 €

prevedel

br. Jan Dominik Bogataj OFM

**SV. BONAVENTURA:
BREVILOKVIJ**

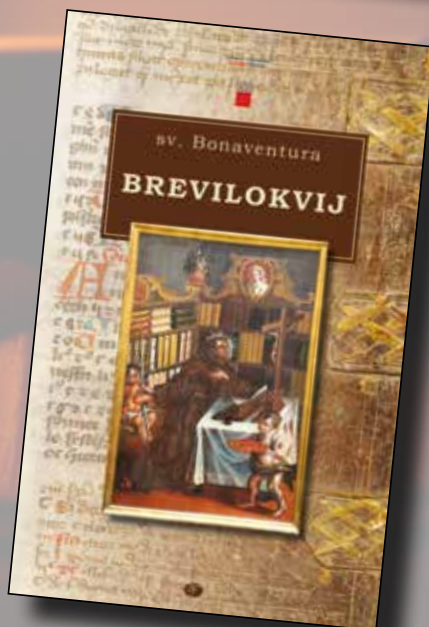
Sijajna sinteza srednjeveške teologije iz časa, ko je bil miselni svet še povezan v celoto.

format 12,5 × 20 cm

mehka vezava

obseg 320 strani

cena 12 €

Predstavljeno lahko naročite na naslovu: **Založba Brat Frančišek**
Prešernov trg 4; 1000 Ljubljana; telefon: 01 24 29 314; e-mail: zbf@ofm.si
www.ofm.si/zbf

